

Publicatieblad

van de Europese Unie

L 219

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

57e jaargang

25 juli 2014

Inhoud

II Niet-wetgevingshandelingen

VERORDENINGEN

- ★ Uitvoeringsverordening (EU) nr. 798/2014 van de Commissie van 23 juli 2014 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1484/95 wat betreft de vaststelling van de representatieve prijzen voor de sectoren slachtpluimvee en eieren, alsmede voor ovoalbumine 1
- ★ Uitvoeringsverordening (EU) nr. 799/2014 van de Commissie van 24 juli 2014 tot vaststelling van modellen voor jaarverslagen en eindverslagen over de uitvoering overeenkomstig Verordening (EU) nr. 514/2014 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van de algemene bepalingen inzake het Fonds voor asiel, migratie en integratie en inzake het instrument voor financiële steun voor politieke samenwerking, voorkoming en bestrijding van criminaliteit, en crisisbeheersing 4
- ★ Uitvoeringsverordening (EU) nr. 800/2014 van de Commissie van 24 juli 2014 tot vaststelling van verslagleggingsprocedures en andere praktische regelingen betreffende de financiering van operationele steun in het kader van nationale programma's en de bijzondere doorreisregeling overeenkomstig Verordening (EU) nr. 515/2014 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling, als onderdeel van het Fonds voor interne veiligheid, van het instrument voor financiële steun voor de buitengrenzen en visa 10
- ★ Uitvoeringsverordening (EU) nr. 801/2014 van de Commissie van 24 juli 2014 tot vaststelling van het tijdschema en andere uitvoeringsvoorwaarden met betrekking tot het mechanisme voor de toewijzing van middelen voor het hervestigingsprogramma van de Unie uit het Fonds voor asiel, migratie en integratie 19
- ★ Uitvoeringsverordening (EU) nr. 802/2014 van de Commissie van 24 juli 2014 tot vaststelling van modellen voor nationale programma's en tot vaststelling van de voorwaarden voor het systeem voor de elektronische uitwisseling van gegevens tussen de Commissie en de lidstaten overeenkomstig Verordening (EU) nr. 514/2014 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van de algemene bepalingen inzake het Fonds voor asiel, migratie en integratie en inzake het instrument voor financiële steun voor politieke samenwerking, voorkoming en bestrijding van criminaliteit, en crisisbeheersing 22

NL

Besluiten waarvan de titels mager zijn gedrukt, zijn besluiten van dagelijks beheer die in het kader van het landbouwbeleid zijn genomen en die in het algemeen een beperkte geldigheidsduur hebben.

Besluiten waarvan de titels vet zijn gedrukt en die worden voorafgegaan door een sterretje, zijn alle andere besluiten.

★ Uitvoeringsverordening (EU) nr. 803/2014 van de Commissie van 24 juli 2014 tot wijziging van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 412/2013 van de Raad tot instelling van een definitief antidumpingrecht en tot definitieve inning van het voorlopige recht op keuken- en tafelgerei van keramiek van oorsprong uit de Volksrepubliek China	33
★ Uitvoeringsverordening (EU) nr. 804/2014 van de Commissie van 24 juli 2014 tot afwijking van Verordening (EG) nr. 1122/2009, wat betreft de verlaging van de steunbedragen als gevolg van de te late indiening van verzamelaanvragen en aanvragen tot toewijzing van betalingsrechten voor bepaalde gebieden in Italië die in 2014 zijn getroffen door overstromingen	35
Uitvoeringsverordening (EU) nr. 805/2014 van de Commissie van 24 juli 2014 tot vaststelling van de forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijs van bepaalde groenten en fruit	37

RICHTLIJNEN

★ Richtlijn 2014/86/EU van de Raad van 8 juli 2014 tot wijziging van Richtlijn 2011/96/EU betreffende de gemeenschappelijke fiscale regeling voor moedermaatschappijen en dochterondernemingen uit verschillende lidstaten	40
★ Richtlijn 2014/87/Euratom van de Raad van 8 juli 2014 houdende wijziging van Richtlijn 2009/71/Euratom tot vaststelling van een communautair kader voor de nucleaire veiligheid van kerninstallaties	42

BESLUITEN

★ Besluit 2014/496/GBVB van de Raad van 22 juli 2014 over aspecten van de stationering, de exploitatie en het gebruik van het Europese wereldwijde satellietnavigatiesysteem, die betrekking hebben op de veiligheid van de Europese Unie, en tot intrekking van Gemeenschappelijk Optreden 2004/552/GBVB	53
2014/497/EU:	
★ Uitvoeringsbesluit van de Commissie van 23 juli 2014 betreffende maatregelen om het binnenbrengen en de verspreiding in de Unie van <i>Xylella fastidiosa</i> (Well et Raju) te voorkomen (Kennisgeving geschied onder nummer C(2014) 5082)	56

Rectificaties

★ Rectificatie van Besluit nr. 2 van het Gemengd Comité van de regionale conventie betreffende de pan-Euro-mediterrane preferentiële oorsprongsregels van 21 mei 2014 inzake het verzoek van de Republiek Moldavië om partij te worden bij de regionale conventie betreffende de pan-Euro-mediterrane preferentiële oorsprongsregels (PB L 217 van 23.7.2014)	65
★ Rectificatie van Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (Solvabiliteit II) (herschikking) (PB L 335 van 17.12.2009)	66

II

(Niet-wetgevingshandelingen)

VERORDENINGEN

UITVOERINGSVERORDENING (EU) Nr. 798/2014 VAN DE COMMISSIE

van 23 juli 2014

tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1484/95 wat betreft de vaststelling van de representatieve prijzen voor de sectoren slachtpluimvee en eieren, alsmede voor ovaalbumine

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) nr. 1308/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 tot vaststelling van een gemeenschappelijke ordening van de markten voor landbouwproducten en tot intrekking van de Verordeningen (EEG) nr. 922/72, (EEG) nr. 234/79, (EG) nr. 1037/2001 en (EG) nr. 1234/2007 van de Raad ⁽¹⁾, en met name artikel 183, onder b),

Gezien Verordening (EU) nr. 510/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 tot vaststelling van de handelsregeling voor bepaalde, door verwerking van landbouwproducten verkregen goederen en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 1216/2009 en (EG) nr. 614/2009 van de Raad ⁽²⁾, en met name artikel 5, lid 6, onder a),

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 1484/95 van de Commissie ⁽³⁾ zijn bepalingen voor de toepassing van de regeling inzake aanvullende invoerrechten vastgesteld en zijn de representatieve prijzen voor de sectoren slachtpluimvee en eieren, alsmede voor ovaalbumine, bepaald.
- (2) Uit de regelmatige controle van de gegevens die als basis worden gebruikt voor het bepalen van de representatieve prijzen voor de sectoren slachtpluimvee en eieren, alsmede voor ovaalbumine, blijkt dat de representatieve prijzen voor de invoer van bepaalde producten moeten worden gewijzigd met inachtneming van de prijsverschillen die naargelang van de oorsprong optreden.
- (3) Verordening (EG) nr. 1484/95 moet bijgevolg worden gewijzigd.
- (4) Om ervoor te zorgen dat deze maatregel zo snel mogelijk na de terbeschikkingstelling van de bijgewerkte gegevens van toepassing wordt, dient de onderhavige verordening in werking treden op de dag van de bekendmaking ervan,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Bijlage I bij Verordening (EG) nr. 1484/95 wordt vervangen door de tekst in de bijlage bij de onderhavige verordening.

⁽¹⁾ PB L 347 van 20.12.2013, blz. 671.⁽²⁾ PB L 150 van 20.5.2014, blz. 1.⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 1484/95 van de Commissie van 28 juni 1995 houdende bepalingen voor de toepassing van de aanvullende invoerrechten in de sectoren slachtpluimvee en eieren, alsmede voor ovaalbumine, en houdende vaststelling van deze rechten en intrekking van Verordening nr. 163/67/EEG (PB L 145 van 29.6.1995, blz. 47).

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 23 juli 2014.

Voor de Commissie,

namens de voorzitter,

Jerzy PLEWA

Directeur-generaal Landbouw en Plattelandsontwikkeling

BIJLAGE

„BIJLAGE I

GN-code	Omschrijving	Representatieve prijs (EUR/100 kg)	In artikel 3, lid 3, bedoelde zeker- heid (EUR/100 kg)	Oorsprong ⁽¹⁾
0207 12 10	Geslachte kippen (zogenoemde kippen 70 %), bevroren	121,8	0	AR
0207 12 90	Geslachte kippen (zogenoemde kippen 65 %), bevroren	131,2	0	AR
		143,0	0	BR
0207 14 10	Delen zonder been, van hanen of van kippen, bevroren	293,6	2	AR
		220,0	24	BR
		326,7	0	CL
		244,2	17	TH
0207 14 60	Dijen van kippen, bevroren	122,7	6	BR
0207 27 10	Delen zonder been, van kalkoenen, bevroren	344,2	0	BR
		310,2	0	CL
1602 32 11	Bereidingen van hanen of van kippen, niet gekookt en niet gebakken	251,6	11	BR

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 1833/2006 van de Commissie (PB L 354 van 14.12.2006, blz. 19). De code „ZZ” staat voor „andere oorsprong”.

UITVOERINGSVERORDENING (EU) Nr. 799/2014 VAN DE COMMISSIE**van 24 juli 2014****tot vaststelling van modellen voor jaarverslagen en eindverslagen over de uitvoering overeenkomstig Verordening (EU) nr. 514/2014 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van de algemene bepalingen inzake het Fonds voor asiel, migratie en integratie en inzake het instrument voor financiële steun voor politieke samenwerking, voorkoming en bestrijding van criminaliteit, en crisisbeheersing**

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) nr. 514/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 tot vaststelling van de algemene bepalingen inzake het Fonds voor asiel, migratie en integratie en inzake het instrument voor financiële steun voor politieke samenwerking, voorkoming en bestrijding van criminaliteit, en crisisbeheersing ⁽¹⁾, en met name artikel 54, lid 8,

Na raadpleging van het bij artikel 59, lid 1, van Verordening (EU) nr. 514/2014 ingestelde Comité voor de fondsen voor asiel, migratie en integratie, en interne veiligheid,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Verordening (EU) nr. 514/2014 vormt samen met de in artikel 2, onder a), van die verordening bedoelde specifieke verordeningen een kader voor de financiering door de Unie ter ondersteuning van de ontwikkeling van de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht.
- (2) Verordening (EU) nr. 514/2014 bepaalt dat de lidstaten bij de Commissie een jaarverslag moeten indienen over de uitvoering van elk nationaal programma. Uiterlijk eind 2023 moeten de lidstaten ook een eindverslag indienen over de uitvoering van hun nationale programma's. Om ervoor te zorgen dat de aan de Commissie verstrekte informatie consistent en vergelijkbaar is, is het noodzakelijk te voorzien in een model voor jaarverslagen en eindverslagen over de uitvoering.
- (3) Om ervoor te zorgen dat de in deze verordening opgenomen maatregelen meteen kunnen worden toegepast en om de goedkeuring van de nationale programma's niet te vertragen, dient deze verordening in werking te treden op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.
- (4) Het Verenigd Koninkrijk en Ierland zijn gebonden door Verordening (EU) nr. 514/2014 en zijn bijgevolg gebonden door deze verordening.
- (5) Denemarken is niet gebonden door Verordening (EU) nr. 514/2014, noch door deze verordening.
- (6) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité voor de fondsen voor asiel, migratie en integratie, en interne veiligheid,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

*Artikel 1***Modellen voor uitvoeringsverslagen**

Het model voor jaarverslagen en eindverslagen over de uitvoering is opgenomen in de bijlage.

De verslagen worden bij de Commissie ingediend via het systeem voor elektronische uitwisseling van gegevens, opgericht bij artikel 2 van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 802/2014 van de Commissie ⁽²⁾.

⁽¹⁾ PB L 150 van 20.5.2014, blz. 112.

⁽²⁾ Uitvoeringsverordening (EU) nr. 802/2014 van de Commissie van 24 juli 2014 tot vaststelling van modellen voor nationale programma's en tot vaststelling van de voorwaarden voor het systeem voor de elektronische uitwisseling van gegevens tussen de Commissie en de lidstaten overeenkomstig Verordening (EU) nr. 514/2014 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van de algemene bepalingen inzake het Fonds voor asiel, migratie en integratie en inzake het instrument voor financiële steun voor politieke samenwerking, voorkoming en bestrijding van criminaliteit, en crisisbeheersing (zie bladzijde 22 van dit Publicatieblad).

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in de lidstaten overeenkomstig de Verdragen.

Gedaan te Brussel, 24 juli 2014.

Voor de Commissie

De voorzitter

José Manuel BARROSO

BIJLAGE

MODEL VOOR JAARVERSLAGEN EN EINDVERSLAGEN OVER DE UITVOERING

AFDELING 1

Doelstellingen van het programma (artikel 54, lid 2, van Verordening (EU) nr. 514/2014)

Specifieke doelstelling (zoals vastgesteld in de specifieke verordeningen): geef een beknopt overzicht van de vooruitgang die is geboekt bij de tenuitvoerlegging van de strategie en het bereiken van de nationale doelstellingen in de loop van het begrotingsjaar.

Geef alle wijzigingen aan van de strategie of de nationale doelstellingen of de factoren die kunnen leiden tot wijzigingen in de toekomst.

Zet alle significante kwesties uiteen die van invloed zijn op de resultaten van het nationale programma.

Nationale doelstelling: geef een opsomming van de belangrijkste acties die werden ondersteund en uitgevoerd in de loop van het begrotingsjaar, successen en vastgestelde (en opgeloste) problemen.

Specifieke actie (zoals vastgesteld in de specifieke verordeningen): geef een opsomming van de belangrijkste acties die werden ondersteund en uitgevoerd in de loop van het begrotingsjaar, successen en vastgestelde (en opgeloste) problemen.

De informatie in de vakken moet op zichzelf staan en mag niet verwijzen naar informatie in een bijgevoegd document, noch hyperlinks bevatten.

SPECIFIEKE DOELSTELLING N: Titel
Nationale doelstelling n: titel
Specifieke actie n: titel

Rapportage over het indicatieve tijdschema

Geef eventuele wijzigingen van het indicatieve tijdschema van het nationale programma aan.

Indicatief tijdschema

	Benaming van de actie	Start van de planning	Start van de tenuitvoerlegging	Einde
Specifieke doelstelling n: titel				
Nationale doelstelling n:				

AFDELING 2

Bijzondere gevallen

Geef de resultaten (aantallen voor elke categorie) van de toezeggingsronde aan.

Toezeggingsplan			
Categorieën	Toezeggingsperiode	Toezeggingsperiode	Toezeggingsperiode
Totaal			

AFDELING 3

Gemeenschappelijke en programmaspecifieke indicatoren (artikel 14, lid 2, onder f), van Verordening (EU) nr. 514/2014)

Geef voor het respectieve begrotingsjaar de gegevens aan voor elke indicator.

Indicator ID	Beschrijving van de indicator	Meeteenheid	Uitgangswaarde	Streefwaarde	Gegevensbron	Begrotingsjaar n	Begrotingsjaar n + 1	Cumulatief totaal
SPECIFIEKE DOELSTELLING: n titel								

Geef toelichting bij elke aanwijzing die een belangrijke invloed kan hebben op het bereiken van bepaalde doelstellingen, in het bijzonder een gebrek aan vooruitgang.

--

Voor elk begrotingsjaar mag een document worden bijgevoegd om het aanzienlijk gebrek aan vooruitgang of het potentieel om de doelstelling van één of meer indicatoren te overtreffen, toe te lichten.

AFDELING 4

Kader voor de tenuitvoerlegging van het programma door de lidstaat

4.1. Monitoringcomité (artikel 12, lid 4, van Verordening (EU) nr. 514/2014)

Geef een lijst van de belangrijkste besluiten die het monitoringcomité heeft genomen en van de belangrijkste kwesties die nog door het comité worden behandeld.

--

4.2. Gemeenschappelijk kader voor toezicht en evaluatie (artikel 14, lid 2, onder f), van Verordening (EU) nr. 514/2014)

Toezicht- en evaluatiemaatregelen die de verantwoordelijke instantie heeft genomen, met inbegrip van voorschriften inzake gegevensverzameling, evaluatieactiviteiten, ondervonden moeilijkheden en ondernomen stappen om die op te lossen.

--

4.3. Betrokkenheid van partners bij de uitvoering en de evaluatie van, en het toezicht op het nationale programma (artikel 12, lid 3, van Verordening (EU) nr. 514/2014)

Beschrijf kort de belangrijkste input en standpunten van partners tijdens het begrotingsjaar.

--

4.4. Informatie en publiciteit (artikel 53 van Verordening (EG) nr. 514/2014)

Vermeld de link naar de website van het programma.

Verstrek een lijst van de belangrijkste informatie- en publiciteitsactiviteiten die in het begrotingsjaar plaatsvonden. Voeg voorbeelden van materiaal toe.

--

- 4.5. Complementariteit met andere instrumenten van de Unie (artikel 14, lid 2, onder e), en artikel 14, lid 5, onder f), van Verordening (EU) nr. 514/2014)

Beschrijf kort de belangrijkste acties en raadgevingen die plaatsvonden om te zorgen voor coördinatie met andere instrumenten, namelijk:

- Europese structuur- en investeringsfondsen (Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, Europees Sociaal Fonds, Cohesiefonds, Europees Landbouwfonds voor plattelandontwikkeling, Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij);
- andere EU-fondsen of -programma's (bv. programma Een leven lang leren, programma Cultuur, programma Jeugd in actie);
- EU-instrumenten voor externe betrekkingen (bv. Instrument voor pretoetredingssteun, Europees nabuurschaps- en partnerschapsinstrument, Stabiliteitsinstrument), voor zover het gaat om acties in of betreffende derde landen.

--

- 4.6. Onderhandse gunning

Geef een rechtvaardiging voor elke keer een onderhandse gunning plaatsvond.

--

AFDELING 5

Financieel verslag (artikel 54, lid 2, onder a), van Verordening (EU) nr. 514/2014)

- 5.1. Financieel verslag per specifieke doelstelling

Tabel

(in EUR)

Specifieke doelstelling: n titel	
Nationale doelstelling n	
Subtotaal van nationale doelstellingen	
Specifieke actie n	
Totaal 1 SD	
Nationale doelstelling n + 1	
Subtotaal van nationale doelstellingen	
Specifieke actie n + 1	
Totaal n	
Bijzondere gevallen	
Totaal bijzondere gevallen	
Technische bijstand: (maximum = vast bedrag + (totale toewijzing) * 5 of 5,5 % overeenkomstig de specifieke verordeningen)	
TOTAAL	

De uitvoering van het financieringsplan van het nationale programma, met vermelding van de totale EU-bijdrage voor elk begrotingsjaar

5.2. Financieringsplan per begrotingsjaar

Tabel

(in EUR)

JAAR	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	TOTAAL
Totaal geprogrammeerd								
Totaal vastgelegd								

5.3. Rechtvaardiging voor elke afwijking van de in de specifieke verordeningen opgenomen minimumpercentages

(Alleen vereist wanneer de situatie niet dezelfde is als in het goedgekeurde nationale programma, artikel 14, lid 5, onder b), van Verordening (EU) nr. 514/2014)

Geef gedetailleerde toelichting wanneer wordt afgeweken van de in de specifieke verordeningen opgenomen minimumpercentages.

--

UITVOERINGSVERORDENING (EU) Nr. 800/2014 VAN DE COMMISSIE**van 24 juli 2014**

tot vaststelling van verslagleggingsprocedures en andere praktische regelingen betreffende de financiering van operationele steun in het kader van nationale programma's en de bijzondere doorreisregeling overeenkomstig Verordening (EU) nr. 515/2014 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling, als onderdeel van het Fonds voor interne veiligheid, van het instrument voor financiële steun voor de buitengrenzen en visa

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) nr. 515/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 tot vaststelling, als onderdeel van het Fonds voor interne veiligheid, van het instrument voor financiële steun voor de buitengrenzen en visa ⁽¹⁾, en met name artikel 10, lid 6, en artikel 11, lid 6,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Krachtens artikel 19 van Verordening (EU) nr. 515/2014 is Verordening (EU) nr. 514/2014 van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾ van toepassing op het instrument voor financiële steun voor de buitengrenzen en visa. Derhalve zijn alle gedelegeerde en uitvoeringsverordeningen die de Commissie op grond van Verordening (EU) nr. 514/2014 vaststelt, van toepassing op het instrument voor financiële steun voor de buitengrenzen en visa.
- (2) In de Uitvoeringsverordeningen (EU) nr. 802/2014 ⁽³⁾ en (EU) nr. 799/2014 ⁽⁴⁾ van de Commissie zijn in het bijzonder de voorwaarden voor de elektronische uitwisseling van gegevens tussen de Commissie en de lidstaten, modellen voor nationale programma's en modellen voor jaarverslagen en eindverslagen over uitvoering vastgesteld.
- (3) Op grond van artikel 10, lid 1, van Verordening nr. 515/2014 kunnen de lidstaten tot 40 % van het in het kader van het instrument voor financiële steun voor de buitengrenzen en visa toegewezen bedrag gebruiken voor de financiering van operationele steun aan de overheidsinstanties die verantwoordelijk zijn voor het vervullen van de taken en diensten die een openbare dienstverlening ten bate van de Unie vormen. Iedere lidstaat die in het kader van zijn nationaal programma financiering voor operationele steun wenst te verlenen, moet worden verplicht vóór de goedkeuring van het nationaal programma specifieke informatie te verstrekken, met name om de Commissie in staat te stellen te evalueren of aan de in artikel 10, lid 2, van Verordening (EU) nr. 515/2014 vastgelegde voorwaarden is voldaan. Tevens moeten aanvullende verslagleggingsvereisten in verband met operationele steun worden vastgesteld.
- (4) Op grond van artikel 11, lid 2, van Verordening (EU) nr. 515/2014 worden aan Litouwen middelen toegewezen als aanvullende specifieke operationele steun in de context van de bijzondere doorreisregeling tussen Litouwen en de Commissie. Litouwen moet worden verplicht in dit verband specifieke informatie te verstrekken, met name om de Commissie in staat te stellen te evalueren of de kosten zoals bedoeld in artikel 11, lid 3, van Verordening (EU) nr. 515/2014, die Litouwen ten laste van het instrument wil brengen, in aanmerking kunnen worden genomen. Tevens moeten aanvullende verslagleggingsvereisten in verband met operationele steun voor de bijzondere doorreisregeling worden vastgesteld.
- (5) Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van Protocol nr. 22 betreffende de positie van Denemarken, gehecht aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, neemt Denemarken niet deel aan de aanneming van deze verordening en is deze derhalve niet bindend voor noch van toepassing op Denemarken. Aangezien deze verordening voortbouwt op het Schengenacquis, beslist Denemarken overeenkomstig artikel 4 van dat Protocol binnen een termijn van zes maanden nadat de Raad een besluit heeft genomen over deze verordening, of het deze verordening in zijn nationaal recht zal omzetten.

⁽¹⁾ PB L 150 van 20.5.2014, blz. 143.

⁽²⁾ Verordening (EU) nr. 514/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 tot vaststelling van de algemene bepalingen inzake het Fonds voor asiel, migratie en integratie en inzake het instrument voor financiële steun voor politieke samenwerking, voorkoming en bestrijding van criminaliteit, en crisisbeheersing (PB L 150 van 20.5.2014, blz. 112).

⁽³⁾ Uitvoeringsverordening (EU) nr. 802/2014 van de Commissie van 24 juli 2014 tot vaststelling van modellen voor nationale programma's en tot vaststelling van de voorwaarden voor het systeem voor de elektronische uitwisseling van gegevens tussen de Commissie en de lidstaten overeenkomstig Verordening (EU) nr. 514/2014 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van de algemene bepalingen inzake het Fonds voor asiel, migratie en integratie en inzake het instrument voor financiële steun voor politieke samenwerking, voorkoming en bestrijding van criminaliteit, en crisisbeheersing (zie bladzijde 22 van dit Publicatieblad).

⁽⁴⁾ Uitvoeringsverordening (EU) nr. 799/2014 van de Commissie van 24 juli 2014 tot vaststelling van modellen voor jaarverslagen en eindverslagen over de uitvoering overeenkomstig Verordening (EU) nr. 514/2014 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van de algemene bepalingen inzake het Fonds voor asiel, migratie en integratie en inzake het instrument voor financiële steun voor politieke samenwerking, voorkoming en bestrijding van criminaliteit, en crisisbeheersing (zie bladzijde 4 van dit Publicatieblad).

- (6) Wat IJsland en Noorwegen betreft, houdt deze verordening een ontwikkeling in van het Schengenacquis als bedoeld in de Overeenkomst tussen de Raad van de Europese Unie, de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen inzake de wijze waarop IJsland en Noorwegen worden betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis ⁽¹⁾, die valt onder het gebied bedoeld in artikel 1, punten A en B, van Besluit 1999/437/EG van de Raad ⁽²⁾.
- (7) Wat Zwitserland betreft, houdt deze verordening een ontwikkeling in van bepalingen van het Schengenacquis als bedoeld in de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis ⁽³⁾, die vallen onder het gebied bedoeld in artikel 1, punten A en B, van Besluit 1999/437/EG, juncto artikel 3 van Besluit 2008/146/EG van de Raad ⁽⁴⁾.
- (8) Wat Liechtenstein betreft, houdt deze verordening een ontwikkeling in van de bepalingen van het Schengenacquis als bedoeld in het Protocol tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap, de Zwitserse Bondsstaat en het Vorstendom Liechtenstein betreffende de toetreding van het Vorstendom Liechtenstein tot de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis ⁽⁵⁾, die vallen onder het gebied bedoeld in artikel 1, punten A en B, van Besluit 1999/437/EG, juncto artikel 3 van Besluit 2011/350/EU van de Raad ⁽⁶⁾.
- (9) Met het oog op de snelle toepassing van de maatregelen van deze verordening en om de goedkeuring van de nationale programma's niet te vertragen, moet deze verordening in werking treden op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.
- (10) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité voor de Fondsen voor asiel, migratie en integratie, en interne veiligheid,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Praktische regelingen betreffende de financiering van operationele steun in het kader van het nationaal programma en de bijzondere doorreisregeling

1. Indien een lidstaat besluit overeenkomstig artikel 10 van Verordening (EU) nr. 515/2014 operationele steun aan te vragen, verstrekt hij de Commissie de in bijlage I bij deze verordening vermelde informatie, bovenop de in de bijlage bij Uitvoeringsbesluit (EU) nr. 802/2014 vereiste informatie.

De lidstaat verstrekt de Commissie tevens een formulier met een indicatieve planning die is opgesteld overeenkomstig het model dat is opgenomen in bijlage II bij deze verordening.

2. Indien Litouwen besluit gebruik te maken van de operationele steun die overeenkomstig artikel 11 van Verordening (EU) nr. 515/2014 beschikbaar is voor de bijzondere doorreisregeling, verstrekt het de Commissie de in bijlage III bij deze verordening vermelde informatie, bovenop de in de bijlage bij Uitvoeringsbesluit (EU) nr. 802/2014 vereiste informatie.

3. De informatie en formulieren waar in dit artikel naar wordt verwezen, worden bij de Commissie ingediend via het bij artikel 2 van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 802/2014 ingestelde systeem voor de elektronische uitwisseling van gegevens.

⁽¹⁾ PB L 176 van 10.7.1999, blz. 36.

⁽²⁾ Besluit 1999/437/EG van de Raad van 17 mei 1999 inzake bepaalde toepassingsbepalingen van de door de Raad van de Europese Unie, de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen gesloten overeenkomst inzake de wijze waarop deze twee staten worden betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis (PB L 176 van 10.7.1999, blz. 31).

⁽³⁾ PB L 53 van 27.2.2008, blz. 52.

⁽⁴⁾ Besluit 2008/146/EG van de Raad van 28 januari 2008 betreffende de sluiting namens de Europese Gemeenschap van de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis (PB L 53 van 27.2.2008, blz. 1).

⁽⁵⁾ PB L 160 van 18.6.2011, blz. 21.

⁽⁶⁾ Besluit 2011/350/EU van de Raad van 7 maart 2011 betreffende de sluiting namens de Europese Unie van het Protocol tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap, de Zwitserse Bondsstaat en het Vorstendom Liechtenstein betreffende de toetreding van het Vorstendom Liechtenstein tot de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis betreffende de afschaffing van controles aan de binnengrenzen en het verkeer van personen (PB L 160 van 18.6.2011, blz. 19).

*Artikel 2***Model voor de verslaglegging over financiering van operationele steun in het kader van het nationaal programma en de bijzondere doorreisregeling**

1. Wanneer operationele steun wordt gefinancierd in het kader van het nationaal programma, brengt de betrokken lidstaat over de uitvoering verslag uit in het in artikel 54 van Verordening (EU) nr. 514/2014 bedoelde uitvoeringsverslag, dat wordt opgesteld overeenkomstig het model dat is opgenomen in de bijlage bij Uitvoeringsverordening (EU) nr. 799/2014.

De lidstaten verstrekken bij het indienen van het uitvoeringsverslag bij de Commissie tevens de in bijlage IV bij deze verordening vermelde informatie.

2. Wanneer operationele steun voor de bijzondere doorreisregeling wordt gefinancierd in het kader van het nationaal programma van Litouwen, brengt Litouwen over de uitvoering verslag uit in het in artikel 54 van Verordening (EU) nr. 514/2014 bedoelde uitvoeringsverslag, dat wordt opgesteld overeenkomstig het model dat in de bijlage bij Uitvoeringsverordening (EU) nr. 799/2014 is opgenomen.

Litouwen verstrekt bij het indienen van het uitvoeringsverslag bij de Commissie tevens de in bijlage V bij deze verordening vermelde informatie.

3. De in dit artikel bedoelde informatie wordt bij de Commissie ingediend via het bij artikel 2 van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 802/2014 ingestelde systeem voor de elektronische uitwisseling van gegevens.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in de lidstaten overeenkomstig de Verdragen.

Gedaan te Brussel, 24 juli 2014.

Voor de Commissie

De voorzitter

José Manuel BARROSO

BIJLAGE I

PROGRAMMERING VAN OPERATIONELE STEUN IN HET KADER VAN HET NATIONALE PROGRAMMA

Iedere lidstaat die in zijn nationale programma operationele steun opneemt, dient te bevestigen dat hij voldoet aan de voorwaarden van artikel 10, lid 2, van Verordening (EU) nr. 515/2014.

Nationale doelstelling: geef op algemene wijze aan waarvoor de operationele steun bestemd is, met inbegrip van de doelstellingen en de diensten en taken die in het kader van het mechanisme voor operationele steun zullen worden gefinancierd.

Als het nationale programma bovendien operationele steun op het gebied van visa of grenzen omvat, dient het formulier „Indicatieve planning” te worden ingevuld en bijgevoegd. Het formulier „Indicatieve planning” zal geen deel uitmaken van het besluit van de Commissie tot goedkeuring van het nationale programma.

SPECIFIEKE DOELSTELLING: Operationele steun/artikel 10, lid 2, van Verordening (EU) nr. 515/2014	
<table border="1"><tr><td></td></tr></table> verklaart hierbij het acquis van de Unie inzake grenzen en visa na te leven.	
<table border="1"><tr><td></td></tr></table> verklaart hierbij de normen en richtsnoeren van de Unie voor goed bestuur inzake grenzen en visa, met name de Schengencatalogus inzake toezicht aan de buitengrenzen, het praktisch handboek voor grenswachters en het handboek inzake visa na te leven.	
Nationale doelstelling: operationele steun met betrekking tot visa	
Nationale doelstelling: operationele steun met betrekking tot grenzen	

BIJLAGE II

FORMULIER VOOR INDICATIEVE PLANNING VAN OPERATIONELE STEUN IN HET KADER VAN HET NATIONALE PROGRAMMA

Dit formulier zal geen deel uitmaken van het besluit van de Commissie tot goedkeuring van het nationale programma.

Verstrek voor elk type operationele steun (visa of grenzen) de volgende informatie:

i) Indicatieve lijst begunstigden:

- naam van de begunstigden (bv. ministerie van Buitenlandse Zaken, afdeling immigratie van de politie, kustwacht, havenautoriteiten, afdeling immigratie van de politie, het leger) en hun juridische status (bv. overheidsinstantie, naamloze vennootschap),
- de statutaire verplichtingen van de begunstigden,
- de belangrijkste soorten taken van de begunstigde met betrekking tot grensbeheer/visa, waaronder de taken waarvoor financiering wordt aangevraagd.

Zo nodig kunnen extra rijen worden toegevoegd.

ii) Indicatieve lijst taken: beschrijf de belangrijkste soorten taken die de begunstigde uitvoert met betrekking tot:

- de afgifte van visa, met vermelding van de taken waarvoor financiering wordt aangevraagd op grond van artikel 10 van Verordening (EU) nr. 515/2014, of tot
- grensbeheer, met vermelding van de taken waarvoor financiering wordt aangevraagd op grond van artikel 10 van Verordening (EU) nr. 515/2014. Van de taken die de begunstigde uitvoert, hoeven enkel die in verband met grensbeheer en controle van immigratie te worden beschreven (bv. toezicht van het leger op zee om irreguliere binnenkomst te voorkomen).

De taken moeten worden gegroepeerd per geografische locatie waar ze zullen worden verricht (bv. consulaat-generaal in Peking, het ministerie van Buitenlandse Zaken of de grens Slowakije-Oekraïne). Voor zover mogelijk dient voor elke taak die met het oog op operationele steun voor grenzen wordt beschreven, het betrokken deel van de grens te worden vermeld.

iii) Raming van het aantal personeelsleden: Geef, indien van toepassing, per begunstigde en per taak een raming van het aantal personeelsleden waarvoor de steun bestemd zou zijn (uitgedrukt in voltijdsequivalent, voor de totale duur van de operationele steun).

iv) Indicatieve verdeling van de financiële middelen, per type begunstigde, in de volgende categorieën:

personeelskosten, met inbegrip van opleidingskosten

kosten voor dienstverlening, zoals onderhoud en reparatie

modernisering/vervanging van apparatuur

onroerend goed (afschrijving, renovatie)

IT-systemen (operationeel beheer van VIS, SIS en nieuwe IT-systemen, huur en renovatie van ruimten, communicatie-infrastructuur en beveiliging)

overige (kosten die niet tot de bovenstaande categorieën behoren)

Indicatieve planning — formulier I: operationele steun met betrekking tot visa		
Deel I.1: Indicatieve lijst taken		
Taken	Begunstigde	Personeel
1. Consulaten en andere in het buitenland gevestigde entiteiten		
1.1		
1.n		

2. Centrale en andere entiteiten (centrale diensten die gespecialiseerd zijn in de afgifte van visa en die niet aan een specifieke locatie gebonden zijn (bv. de visumafdeling van het ministerie van Buitenlandse Zaken))		
2.1		
2.n		
<i>Deel I.2: Indicatieve verdeling van de financiële middelen</i>		Totaal per begunstigde
Begunstigde:		
1.1	personeelskosten, met inbegrip van opleidingskosten	
1.2	kosten voor dienstverlening, zoals onderhoud en reparatie	
1.3	modernisering/vervanging van apparatuur	
1.4	onroerend goed (afschrijving, renovatie)	
1.5	IT-systemen (operationeel beheer van VIS, SIS en nieuwe IT-systemen, huur en renovatie van ruimten, communicatie-infrastructuur en beveiliging)	
1.6	overige (kosten die niet tot de bovenstaande categorieën behoren)	
Totaal:		

Indicatieve planning — formulier II: operationele steun met betrekking tot grenzen			
Deel II.1: Indicatieve lijst taken			
Taak	Begunstigde		Personeel
1. Landgrenzen			
1.1			
1.n			
2. Zeegrenzen			
2.1			
2.n			
3. Luchtgrenzen			
3.1			
3.n			

4. Centrale en andere entiteiten (centrale diensten die gespecialiseerd zijn in grensbeheer en die niet aan een specifieke locatie gebonden zijn (bv. risicoanalyse op de hoofdzetel van de grenswacht, opleidingsactiviteiten))			
4.1			
4.n			
Deel II.2: Indicatieve verdeling van de financiële middelen			Totaal per begunstigde
1. Begunstigde:			
1.1	personeelskosten, met inbegrip van opleidingskosten		
1.2	kosten voor dienstverlening, zoals onderhoud en reparatie		
1.3	modernisering/vervanging van apparatuur		
1.4	onroerend goed (afschrijving, renovatie)		
1.5	IT-systemen (operationeel beheer van VIS, SIS en nieuwe IT-systemen, huur en renovatie van ruimten, communicatie-infrastructuur en beveiliging)		
1.6	overige (kosten die niet tot de bovenstaande categorieën behoren)		
Totaal:			

BIJLAGE III

**PROGRAMMERING VAN OPERATIONELE STEUN IN HET KADER VAN DE BIJZONDERE DOORREIS-
REGELING**

Operationele steun in het kader van de bijzondere doorreisregeling (Litouwen): beschrijf de nationale strategie voor de uitvoering van de bijzondere doorreisregeling, alsook de vereisten in het kader van die strategie en de nationale doelstellingen om aan deze vereisten te voldoen. Vermeld ook de resultaten en het beoogde effect van de strategie.

Extra kosten: geef aan welke extra kosten verbonden zijn aan de uitvoering van de bijzondere doorreisregeling.

Bijzonder geval: operationele steun voor de bijzondere doorreisregeling (Litouwen)
Extra kosten

BIJLAGE IV

VERSLAGLEGGING INZAKE OPERATIONELE STEUN

Samenvatting: beschrijf kort de vooruitgang die bij de uitvoering van de operationele steun in de loop van het begrotingsjaar is geboekt ten opzichte van de uitgangssituatie, alsook de doelstellingen die zijn verwezenlijkt.

Activiteiten: geef een overzicht van de belangrijkste activiteiten die in de loop van het begrotingsjaar zijn uitgevoerd, de positieve resultaten en de vastgestelde (en opgeloste) problemen.

SPECIFIEKE DOELSTELLING: korte beschrijving operationele steun
Operationele steun voor activiteiten met betrekking tot visa
Operationele steun met betrekking tot grenzen

BIJLAGE V

**VERSLAGLEGGING INZAKE OPERATIONELE STEUN IN HET KADER VAN DE BIJZONDERE DOORREIS-
REGELING**

Bijzondere doorreisregeling (als vastgelegd in de specifieke verordeningen): geef een overzicht van de uitvoering van de bijzondere doorreisregeling.

Vermeld alle wijzigingen van de strategie of van de nationale doelstellingen en alle factoren die in de toekomst tot wijzigingen kunnen leiden.

Vermeld alle belangrijke kwesties die van invloed kunnen zijn op de resultaten van de bijzondere doorreisregeling.

— Nationale doelstellingen: geef een overzicht van de belangrijkste acties die in de loop van het jaar zijn uitgevoerd, de positieve resultaten en de vastgestelde (en opgeloste) problemen.

SPECIFIEKE DOELSTELLING: korte beschrijving operationele steun voor de bijzondere doorreisregeling (Litouwen)
Nationale doelstelling: activiteiten in het kader van de bijzondere doorreisregeling

UITVOERINGSVERORDENING (EU) Nr. 801/2014 VAN DE COMMISSIE**van 24 juli 2014****tot vaststelling van het tijdschema en andere uitvoeringsvoorwaarden met betrekking tot het mechanisme voor de toewijzing van middelen voor het hervestigingsprogramma van de Unie uit het Fonds voor asiel, migratie en integratie**

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) nr. 516/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 tot oprichting van het Fonds voor asiel, migratie en integratie ⁽¹⁾, en met name artikel 17, lid 8,

Na raadpleging van het Comité voor de Fondsen voor asiel, migratie en integratie, en interne veiligheid, dat is opgericht bij artikel 59, lid 1, van Verordening (EU) nr. 514/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 tot vaststelling van de algemene bepalingen inzake het Fonds voor asiel, migratie en integratie en inzake het instrument voor financiële steun voor politieke samenwerking, voorkoming en bestrijding van criminaliteit, en crisisbeheersing ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De lidstaten ontvangen naast de overeenkomstig artikel 15, lid 1, onder a), van Verordening (EU) nr. 516/2014 toegewezen bedragen om de twee jaar een aanvullend bedrag per hervestigde persoon.
- (2) De perioden waarop de berekening van het aanvullend bedrag betrekking heeft, moeten worden gespecificeerd. Het verdient de voorkeur dat drie hervestigingsperioden worden vastgesteld, waarbij voor elke periode aan de lidstaten een aanvullend bedrag kan worden toegewezen.
- (3) Indien in 2017 blijkt dat de gemeenschappelijke hervestigingsprioriteiten van de Unie als bedoeld in artikel 17, lid 2, van Verordening (EU) nr. 516/2014 in 2019 dienen te worden herzien, kan de derde hervestigingsperiode, die de jaren 2018 tot 2020 omvat, beperkt worden tot de jaren 2018 en 2019. In dat geval zal deze verordening worden gewijzigd teneinde te voorzien in een extra hervestigingsperiode voor het jaar 2020.
- (4) Voor de berekening door de Commissie van het aanvullend bedrag voor hervestiging dat voor een bepaalde hervestigingsperiode aan een lidstaat moet worden toegewezen, moet elke lidstaat de Commissie in kennis stellen van het aantal personen dat hij in die periode van plan is te hervestigen. De lidstaten moeten zulks doen via het systeem voor de elektronische uitwisseling van gegevens dat bij artikel 2 van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 802/2014 ⁽³⁾ van de Commissie is ingesteld.
- (5) Verordening (EU) nr. 516/2014 bepaalt dat de aanvullende bedragen voor hervestiging aan de lidstaten de eerste keer dienen te worden toegewezen bij de individuele financieringsbesluiten tot goedkeuring van de nationale programma's zoals bedoeld in artikel 14 van Verordening (EU) nr. 514/2014. Derhalve moeten de lidstaten voor de hervestigingsperiode 2014-2015 in de nationale programma's die zij bij de Commissie moeten indienen een raming opnemen van het aantal personen dat zij in die periode van plan zijn te hervestigen. Voor alle andere hervestigingsperioden moeten de lidstaten uiterlijk 15 september van het jaar voorafgaand aan de betrokken hervestigingsperiode een raming indienen.
- (6) Het aanvullend bedrag dat voor hervestiging aan iedere lidstaat wordt toegewezen, wordt gebaseerd op een raming van het aantal personen dat een lidstaat van plan is te hervestigen. Om in aanmerking te komen voor het aanvullend bedrag, moeten de betrokken personen in de betrokken periode of binnen zes maanden na het einde daarvan daadwerkelijk zijn hervestigd.
- (7) Voor de toewijzing van het aanvullend bedrag, dat gebaseerd is op een forfaitair bedrag per hervestigde persoon, moeten de lidstaten de Commissie in kennis stellen van het aantal personen dat voor dat bedrag in aanmerking komt. De lidstaten dienen het bewijs dat een persoon voor het bedrag in aanmerking komt, te bewaren.

⁽¹⁾ PB L 150 van 20.5.2014, blz. 168.⁽²⁾ PB L 150 van 20.5.2014, blz. 112.⁽³⁾ Uitvoeringsverordening (EU) nr. 802/2014 van de Commissie van 24 juli 2014 tot vaststelling van modellen voor nationale programma's en tot vaststelling van de voorwaarden voor het systeem voor de elektronische uitwisseling van gegevens tussen de Commissie en de lidstaten overeenkomstig Verordening (EU) nr. 514/2014 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van de algemene bepalingen inzake het Fonds voor asiel, migratie en integratie en inzake het instrument voor financiële steun voor politieke samenwerking, voorkoming en bestrijding van criminaliteit, en crisisbeheersing (zie blz. 22 van dit Publicatieblad).

- (8) Het Verenigd Koninkrijk en Ierland zijn aan Verordening (EU) nr. 516/2014 en derhalve ook aan deze verordening gebonden.
- (9) Denemarken is niet aan Verordening (EU) nr. 516/2014 en derhalve evenmin aan deze verordening gebonden.
- (10) Met het oog op de snelle toepassing van de maatregelen van deze verordening en om de goedkeuring van de nationale programma's niet te vertragen, moet deze verordening in werking treden op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Toewijzing van een aanvullend bedrag voor hervestigde personen

1. Teneinde een aanvullend bedrag voor hervestigde personen te krijgen als bepaald in artikel 17, lid 1, van Verordening (EU) nr. 516/2014, verstrekt iedere lidstaat de Commissie een raming van het aantal personen dat hij van plan is te hervestigen in elk van de volgende perioden:
 - a) 2014 en 2015;
 - b) 2016 en 2017;
 - c) 2018, 2019 en 2020.
2. De ramingen omvatten het aantal personen dat behoort tot een van de in artikel 17, lid 2, van Verordening (EU) nr. 516/2014 omschreven prioritaire categorieën en groepen personen. De ramingen worden via het systeem voor de elektronische uitwisseling van gegevens dat bij artikel 2 van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 802/2014 is ingesteld, als volgt ingediend:
 - a) de ramingen voor 2014 en 2015 worden opgenomen in de nationale programma's van de lidstaten die overeenkomstig artikel 14 van Verordening (EU) nr. 514/2014 worden ingediend;
 - b) de ramingen voor 2016 en 2017 worden uiterlijk 15 september 2015 ingediend;
 - c) de ramingen voor 2018, 2019 en 2020 worden uiterlijk 15 september 2017 ingediend.
3. De Commissie onderzoekt de ramingen en beslist zo spoedig mogelijk over de aanvullende bedragen die aan iedere lidstaat dienen te worden toegewezen, zoals bepaald in artikel 17, lid 9, van Verordening (EU) nr. 516/2014.

Artikel 2

Het in aanmerking komen voor het aanvullend bedrag voor hervestigde personen en kennisgeving

1. Om in aanmerking te komen voor het aanvullend bedrag, worden de betrokken personen in de betrokken periode of binnen zes maanden na het einde daarvan daadwerkelijk hervestigd.

De lidstaten bewaren de informatie die nodig is om de identiteit van de hervestigde personen en de datum van hun hervestiging naar behoren te kunnen vaststellen.

Wat betreft personen die tot een van de in artikel 17, lid 2, van Verordening (EU) nr. 516/2014 bedoelde prioritaire categorieën en groepen personen behoren, bewaren de lidstaten ook de bewijsstukken waaruit blijkt dat zij tot de relevante prioritaire categorieën en groepen personen behoren.

2. Iedere lidstaat waaraan een aanvullend bedrag voor hervestiging is toegewezen, vermeldt in de jaarrekeningen zoals bedoeld in artikel 39 van Verordening (EU) nr. 514/2014 het aantal hervestigde personen dat in aanmerking komt voor het aanvullend bedrag, met daarbij het aantal personen dat behoort tot een van de prioritaire categorieën en groepen personen zoals bepaald in artikel 17, lid 2, van Verordening (EU) nr. 516/2014. Iedere hervestigde persoon mag slechts één keer in aanmerking worden genomen.

*Artikel 3***Inwerkingtreding**

Deze verordening treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in de lidstaten overeenkomstig de Verdragen.

Gedaan te Brussel, 24 juli 2014.

Voor de Commissie

De voorzitter

José Manuel BARROSO

UITVOERINGSVERORDENING (EU) Nr. 802/2014 VAN DE COMMISSIE**van 24 juli 2014**

tot vaststelling van modellen voor nationale programma's en tot vaststelling van de voorwaarden voor het systeem voor de elektronische uitwisseling van gegevens tussen de Commissie en de lidstaten overeenkomstig Verordening (EU) nr. 514/2014 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van de algemene bepalingen inzake het Fonds voor asiel, migratie en integratie en inzake het instrument voor financiële steun voor politieke samenwerking, voorkoming en bestrijding van criminaliteit, en crisisbeheersing

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) nr. 514/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 tot vaststelling van de algemene bepalingen inzake het Fonds voor asiel, migratie en integratie en inzake het instrument voor financiële steun voor politieke samenwerking, voorkoming en bestrijding van criminaliteit, en crisisbeheersing ⁽¹⁾, en met name artikel 14, lid 4, en artikel 24, lid 5,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Verordening (EU) nr. 514/2014 vormt samen met de in artikel 2, onder a), van die verordening bedoelde specifieke verordeningen, een kader voor de financiering door de Unie ter ondersteuning van de ontwikkeling van de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht.
- (2) Verordening (EU) nr. 514/2014 schrijft voor dat elke lidstaat een meerjarig nationaal programma voorstelt. Om ervoor te zorgen dat de aan de Commissie verstrekte informatie consistent en vergelijkbaar is, is het noodzakelijk te voorzien in een model dat het nationale programma moet volgen.
- (3) Krachtens artikel 24, lid 5, van Verordening (EU) nr. 514/2014 moet voor alle officiële uitwisseling van informatie tussen de lidstaten en de Commissie een systeem voor elektronische gegevensuitwisseling worden gebruikt. Daarom is het nodig de voorwaarden vast te stellen waaraan dat systeem voor elektronische gegevensuitwisseling moet voldoen. Om kosteneffectief te zijn en de algehele samenhang te waarborgen met alle EU-fondsen onder gedeeld beheer, zijn de voorwaarden van het systeem voor elektronische gegevensuitwisseling, voor zover mogelijk, dezelfde als die welke zijn vastgesteld in Uitvoeringsverordening (EU) nr. 184/2014 van de Commissie ⁽²⁾.
- (4) Om de kwaliteit van de uitgewisselde informatie te verbeteren en het systeem voor elektronische uitwisseling van informatie eenvoudiger en bruikbaar te maken, moeten basisvoorwaarden worden gespecificeerd voor de vorm en het toepassingsgebied van de uit te wisselen informatie.
- (5) Er moeten beginselen en regels worden vastgesteld voor de identificatie van de partij die verantwoordelijk is voor het uploaden van documenten in het systeem voor elektronische uitwisseling van gegevens en voor de actualisering van deze documenten.
- (6) Er moeten technische kenmerken voor een efficiënt systeem voor elektronische gegevensuitwisseling worden vastgesteld om de administratieve last voor de lidstaten en de Commissie te verminderen.
- (7) Om ervoor te zorgen dat de lidstaten en de Commissie informatie kunnen blijven uitwisselen in gevallen van overmacht die het gebruik van het systeem voor elektronische gegevensuitwisseling belemmeren, moeten alternatieve manieren worden gespecificeerd om gegevens te coderen en te verzenden.

⁽¹⁾ PB L 150 van 20.5.2014, blz. 112.

⁽²⁾ Uitvoeringsverordening (EU) nr. 184/2014 van de Commissie van 25 februari 2014 tot vaststelling krachtens Verordening (EU) nr. 1303/2013 van het Europees Parlement en de Raad houdende gemeenschappelijke bepalingen inzake het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds, het Cohesiefonds, het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling en het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij en algemene bepalingen inzake het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds, het Cohesiefonds en het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij, van de voorwaarden voor het systeem voor elektronische gegevensuitwisseling tussen de lidstaten en de Commissie en tot vaststelling krachtens Verordening (EU) nr. 1299/2013 van het Europees Parlement en de Raad betreffende specifieke bepalingen voor steun uit het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling ter verwezenlijking van de doelstelling „Europese territoriale samenwerking”, van de nomenclatuur van de categorieën steunverlening van het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling in het kader van de doelstelling „Europese territoriale samenwerking” (PB L 57 van 27.2.2014, blz. 7).

- (8) De lidstaten en de Commissie moeten ervoor zorgen dat de overdracht van de gegevens via het systeem voor elektronische gegevensuitwisseling plaatsvindt op een beveiligde wijze die zorgt voor de beschikbaarheid, integriteit, authenticiteit, vertrouwelijkheid en onweerlegbaarheid van informatie. Daarom moeten er veiligheidsvoorschriften worden vastgesteld.
- (9) Deze verordening eerbiedigt de grondrechten en de beginselen die zijn erkend in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, en met name het recht op bescherming van persoonsgegevens. Deze verordening moet daarom worden toegepast in overeenstemming met deze rechten en beginselen. Op door de lidstaten verwerkte persoonsgegevens is Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾ van toepassing. Op de verwerking van persoonsgegevens door de instellingen en organen van de Unie en het vrije verkeer van die gegevens is Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾ van toepassing.
- (10) Om ervoor te zorgen dat de in deze verordening opgenomen maatregelen meteen kunnen worden toegepast en om de goedkeuring van de nationale programma's niet te vertragen, dient deze verordening in werking te treden op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.
- (11) Het Verenigd Koninkrijk en Ierland zijn gebonden door Verordening (EU) nr. 514/2014 en zijn bijgevolg gebonden door deze verordening.
- (12) Denemarken is niet gebonden door Verordening (EU) nr. 514/2014, noch door deze verordening.
- (13) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité voor de Fondsen voor asiel, migratie en integratie, en interne veiligheid,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Modellen voor nationale programma's

Het model voor nationale programma's is opgenomen in de bijlage.

Artikel 2

Instelling van een systeem voor elektronische gegevensuitwisseling

De Commissie stelt een systeem voor elektronische gegevensuitwisseling in voor alle officiële uitwisseling van informatie tussen de lidstaten en de Commissie (hierna het „SFC2014” genoemd).

Artikel 3

Inhoud van het systeem voor elektronische gegevensuitwisseling

1. Het SFC2014 bevat ten minste de informatie die is omschreven in de modellen, formats en templates die zijn vastgesteld in overeenstemming met artikel 1 van deze verordening, die in overeenstemming zijn met Verordening (EU) nr. 514/2014 en de specifieke verordeningen als bedoeld in artikel 2, onder a), van Verordening (EU) nr. 514/2014.
2. De gegevens die worden verstrekt via de in het SFC2014 ingebodde elektronische formulieren (hierna „gestructureerde gegevens” genoemd) worden niet door niet-gestructureerde gegevens vervangen, met inbegrip van het gebruik van hyperlinks of andere niet-gestructureerde gegevens zoals bijvoeging van documenten of afbeeldingen. Wanneer een lidstaat dezelfde informatie in de vorm van gestructureerde gegevens en niet-gestructureerde gegevens verzendt, worden de gestructureerde gegevens gebruikt in het geval van inconsistenties.

⁽¹⁾ Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 8 van 12.1.2001, blz. 1).

Artikel 4

Werking van het SFC2014

1. De Commissie en de in artikel 25 van Verordening (EU) nr. 514/2014 bedoelde bevoegde autoriteiten voeren in het SFC2014 de informatie in waarvoor zij de verantwoordelijkheid voor verzending hebben, alsmede eventuele aanvullingen of bijwerkingen daarop.
2. Elke informatieoverdracht aan de Commissie wordt geverifieerd en ingediend door een andere persoon dan degene die de gegevens voor die verzending heeft ingevoerd. Deze scheiding van taken wordt ondersteund door het SFC2014 of door de informatiesystemen voor beheer en controle van de lidstaat die automatisch verbinding maken met het SFC2014.
3. De lidstaten wijzen op nationaal of regionaal niveau of op zowel nationaal als regionaal niveau, één of meer personen aan die verantwoordelijk zijn voor het beheer van de toegang tot het SFC2014. Deze personen vervullen de volgende taken:
 - a) de gebruikers identificeren die om toegang vragen, waarbij wordt gecontroleerd of zij inderdaad in dienst zijn van de organisatie;
 - b) de gebruikers inlichten over hun verplichtingen om de veiligheid van het systeem te waarborgen;
 - c) verifiëren of de gebruikers aanspraak kunnen maken op het vereiste priveleniveau in verband met hun taken en hun hiërarchische positie;
 - d) verzoeken om intrekking van de toegangsrechten, indien die toegangsrechten niet langer benodigd of gerechtvaardigd zijn;
 - e) verdachte gebeurtenissen die de veiligheid van het systeem kunnen ondermijnen, snel melden;
 - f) zorgen voor de voortdurende juistheid van de identificatiegegevens van de gebruikers door het melden van alle wijzigingen;
 - g) de nodige voorzorgsmaatregelen nemen met betrekking tot bescherming van gegevens en bedrijfsvertrouwelijkheid in overeenstemming met de toepasselijke nationale en Unievoorschriften, en
 - h) de Commissie in kennis stellen van alle wijzigingen die invloed hebben op de capaciteit van de autoriteiten van de lidstaten of gebruikers van het SFC2014 om de in lid 1 bedoelde verplichtingen of op hun persoonlijke capaciteit om de in de punten a) tot en met g) bedoelde verantwoordelijkheden uit te voeren.
4. De uitwisselingen van gegevens en verrichtingen dragen een verplichte elektronische handtekening in de zin van Richtlijn 1999/93/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾. De lidstaten en de Commissie erkennen de rechtsgeldigheid en toelaatbaarheid van de in het SFC2014 gebruikte elektronische handtekening als bewijs in gerechtelijke procedures.
5. Voor de via het SFC2014 verwerkte informatie wordt de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van persoonsgegevens voor personen en van het handelsgeheim van rechtspersonen gewaarborgd in overeenstemming met Richtlijn 2002/58/EG van het Europees Parlement en van de Raad ⁽²⁾, Richtlijn 2009/136/EG van het Europees Parlement en van de Raad ⁽³⁾, Richtlijn 95/46/EG en Verordening (EG) nr. 45/2001.

Artikel 5

Kenmerken van het SFC2014

Teneinde de elektronische uitwisseling van informatie te waarborgen, heeft het SFC2014 de volgende kenmerken:

- a) interactieve formulieren of formulieren die reeds door het systeem zijn ingevuld op basis van eerder in het systeem geregistreerde gegevens;
- b) automatische berekeningen, wanneer deze de invoerinspanningen van gebruikers verminderen;

⁽¹⁾ Richtlijn 1999/93/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 1999 betreffende een gemeenschappelijk kader voor elektronische handtekeningen (PB L 13 van 19.1.2000, blz. 12).

⁽²⁾ Richtlijn 2002/58/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 juli 2002 betreffende de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de sector elektronische communicatie (richtlijn betreffende privacy en elektronische communicatie) (PB L 201 van 31.7.2002, blz. 37).

⁽³⁾ Richtlijn 2009/136/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 tot wijziging van Richtlijn 2002/22/EG inzake de universele dienst en gebruikersrechten met betrekking tot elektronische communicatienetwerken en -diensten, Richtlijn 2002/58/EG betreffende de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de sector elektronische communicatie en Verordening (EG) nr. 2006/2004 betreffende samenwerking tussen de nationale instanties die verantwoordelijk zijn voor handhaving van de wetgeving inzake consumentenbescherming (PB L 337 van 18.12.2009, blz. 11).

- c) automatische ingebbede controles om de interne samenhang van de verstrekte gegevens en de consistentie van deze gegevens met de toepasselijke voorschriften te verifiëren;
- d) door het systeem gegenereerde signalen om de gebruikers van het SFC2014 te waarschuwen dat bepaalde acties al dan niet kunnen worden uitgevoerd;
- e) online tracering van de status van de behandeling van de in het systeem ingevoerde informatie, en
- f) beschikbaarheid van historische gegevens betreffende alle ingevoerde informatie voor een nationaal programma.

Artikel 6

Verzending van gegevens via het SFC2014

1. Het SFC2014 is voor de lidstaten en de Commissie rechtstreeks toegankelijk via een interactieve gebruikersinterface (d.w.z. een webtoepassing) of via een technische interface met vooraf vastgestelde protocollen (d.w.z. webdiensten) die een automatische synchronisatie en uitwisseling van gegevens tussen informatiesystemen van de lidstaten en het SFC2014 mogelijk maakt.
2. De datum van elektronische toezending van de informatie door de lidstaat aan de Commissie en vice versa wordt beschouwd als de datum van indiening van het desbetreffende document.
3. In geval van overmacht, een storing in het SFC2014 of het ontbreken van een verbinding met het SFC2014 die langer duurt dan één werkdag in de laatste week vóór een voorgeschreven termijn voor de indiening van informatie of vijf werkdagen in andere omstandigheden, kan de uitwisseling van informatie tussen de lidstaat en de Commissie in papieren vorm plaatsvinden, met gebruikmaking van de modellen, formats en templates als bedoeld in artikel 3, lid 1.

Wanneer de storing in het elektronisch uitwisselingssysteem is verholpen, de verbinding met dat systeem is hersteld of er een einde komt aan de oorzaak van overmacht, voert de betrokken partij onverwijld de informatie die reeds in papieren vorm is verzonden, in het SFC2014 in.
4. In de in lid 3 bedoelde gevallen wordt de datum van het poststempel beschouwd als de datum van indiening van het desbetreffende document.

Artikel 7

Veiligheid van via het SFC2014 verzonden gegevens

1. De Commissie stelt een veiligheidsbeleid voor informatietechnologie (hierna „het SFC-IT-veiligheidsbeleid” genoemd) op voor het SFC2014, dat van toepassing is op personeel dat het SFC2014 gebruikt in overeenstemming met de desbetreffende voorschriften van de Unie, met name Besluit C(2006) 3602 van de Commissie ⁽¹⁾ en de uitvoeringsbepalingen daarvan. De Commissie wijst één of meer personen aan die verantwoordelijk is/zijn voor het vaststellen, het handhaven en het waarborgen van de correcte toepassing van het SFC2014.
2. De lidstaten en de andere Europese instellingen dan de Commissie die toegangsrechten tot het SFC2014 hebben gekregen, voldoen aan de voorwaarden voor IT-veiligheid die zijn bekendgemaakt op het SFC2014-portaal en aan de maatregelen die de Commissie in het SFC2014 heeft genomen met het oog op de beveiliging van de verzending van gegevens, met name in verband met het gebruik van de technische interface als bedoeld in artikel 6, lid 1, van deze verordening.
3. De lidstaten en de Commissie voeren ter bescherming van de gegevens die zij hebben opgeslagen en via het SFC2014 hebben verzonden de vastgestelde veiligheidsmaatregelen uit en waarborgen de doeltreffendheid ervan.
4. De lidstaten stellen een nationaal, regionaal of lokaal veiligheidsbeleid voor informatietechnologie vast dat de toegang tot het SFC2014 en de automatische invoer van gegevens daarin bestrijkt, waarmee de basisvereisten met betrekking tot de veiligheid worden gewaarborgd. Dit nationale, regionale of lokale IT-veiligheidsbeleid kan verwijzen naar andere veiligheidsdocumenten. Elke lidstaat zorgt ervoor dat dit IT-veiligheidsbeleid geldt voor alle instanties die van het SFC2014 gebruikmaken.

⁽¹⁾ Besluit C(2006) 3602 van de Commissie van 16 augustus 2006 betreffende de beveiliging van door de Europese Commissie gebruikte informatiesystemen.

5. Dit nationale, regionale of lokale IT-veiligheidsbeleid omvat:

- a) de IT-veiligheidsaspecten van de werkzaamheden van de persoon of personen die verantwoordelijk is/zijn voor het beheer van de toegangsrechten als bedoeld in artikel 4, lid 3, van deze verordening, wanneer zij direct in SFC2014 werken;
- b) de IT-veiligheidsmaatregelen voor deze nationale, regionale of lokale computersystemen die met het SFC2014 zijn verbonden door middel van een technische interface als bedoeld in artikel 6, lid 1, van deze verordening.

Voor de toepassing van de eerste alinea, onder b), worden de volgende aspecten van IT-veiligheid bestreken, indien van toepassing:

- a) fysieke beveiliging;
- b) controle van toegang en gegevensdragers;
- c) controle van opslag;
- d) toegangs- en wachtwoordcontrole;
- e) monitoring;
- f) koppeling met het SFC2014;
- g) communicatie-infrastructuur;
- h) personele middelen, en
- i) incidentbeheer.

6. Het nationale, regionale of lokale IT-veiligheidsbeleid is gebaseerd op een risicobeoordeling en de beschreven maatregelen zijn evenredig met de vastgestelde risico's.

7. De documenten waarin het nationale, regionale of lokale IT-veiligheidsbeleid is uiteengezet, worden desgevraagd aan de Commissie ter beschikking gesteld.

8. De lidstaten wijzen op nationaal of regionaal niveau één of meer personen aan die verantwoordelijk is/zijn voor de handhaving en waarborging van de toepassing van het nationale, regionale of lokale IT-veiligheidsbeleid. Deze persoon of deze personen treedt/treden op als contactpunt voor de persoon of de personen die door de Commissie is/zijn aangewezen en waarnaar in lid 1 wordt verwezen.

9. Zowel het SFC-IT-veiligheidsbeleid als het desbetreffende nationale, regionale of lokale IT-veiligheidsbeleid wordt bijgesteld in geval van technologische veranderingen, de vaststelling van nieuwe bedreigingen of andere relevante ontwikkelingen. Het wordt in ieder geval jaarlijks herzien om ervoor te zorgen dat het een passende reactie kan blijven bieden.

Artikel 8

Deze verordening treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in de lidstaten overeenkomstig de Verdragen.

Gedaan te Brussel, 24 juli 2014.

Voor de Commissie
De voorzitter
José Manuel BARROSO

[illegible]

AFDELING 1

Samenvatting

Geef een algemeen overzicht van het gehele programma, met nadruk op nationale strategieën, nationale doelstellingen en streefcijfers (beoogde resultaten en uitkomsten).

--

AFDELING 2

Uitgangssituatie in de lidstaat (artikel 14, lid 2, onder a) en b), van Verordening (EU) nr. 514/2014)

De uitgangssituatie is een overzicht van de stand van zaken per december 2013 in de lidstaat voor de terreinen die relevant zijn voor het Fonds. Dit onderdeel bevat:

- een beschrijving van de uitgangssituatie in de lidstaat, aangevuld met de gegevens die nodig zijn om de omvang van de behoeften naar behoren te kunnen beoordelen;
- een analyse van de vereisten in de lidstaat, met inbegrip van de belangrijkste aspecten van de uitkomst van de beleidsdialoog;
- de tot dusver genomen maatregelen, met inbegrip van maatregelen die zijn uitgevoerd met de vroegere fondsen voor binnenlandse zaken;
- de nationale beoordeling van de behoeften, met inbegrip van de in de relevante evaluaties vastgestelde problemen; en
- de indicatieve jaarlijkse middelen uit de nationale begroting, uitgesplitst naar specifieke doelstellingen van de nationale programma's.

De informatie moet op zichzelf staan en mag niet verwijzen naar informatie in bijgevoegde documenten, noch hyperlinks bevatten. Er mag een document worden bijgevoegd met aanvullende gegevens.

De eventueel bijgevoegde documenten zullen geen deel uitmaken van het besluit van de Commissie tot goedkeuring van het nationale programma als bedoeld in artikel 14, lid 7, van Verordening (EU) nr. 514/2014.

--

AFDELING 3

Programmadoelstellingen (artikel 14, lid 2, onder b), c) en d), van Verordening (EU) nr. 514/2014)

De informatie in de specifieke doelstellingen moet op zichzelf staan en mag niet verwijzen naar informatie in een bijgevoegd document, noch hyperlinks bevatten.

Specifieke doelstelling (zoals vastgesteld in de specifieke verordeningen): geef de adequate strategie aan, door de nationale doelstellingen te vermelden, inclusief een beschrijving van de manier waarop de doelstellingen van de specifieke verordeningen daarin zijn opgenomen, om te voldoen aan de vereisten die zijn vastgesteld in de uitgangssituatie.

Nationale doelstelling: geef een korte beschrijving van de belangrijkste maatregelen om de nationale doelstelling te bereiken, waarin wordt vermeld welke voorbeeldmaatregelen door het nationale programma zullen worden ondersteund (d.w.z. financieringsprioriteiten), en geef als onderdeel van de beschrijving de doelstellingen aan (beoogde resultaten en uitkomsten).

Specifieke actie (zoals vastgesteld in de specifieke verordeningen):

- beschrijf hoe de actie zal worden uitgevoerd en toon aan dat het toegewezen bedrag gerechtvaardigd is;
- voor gezamenlijke acties (grensoverschrijdende projecten) dient alleen de leidende lidstaat een lijst van deelnemende lidstaten te verstrekken, met inbegrip van hun rol en hun eventuele financiële bijdrage, indien van toepassing; en
- de deelnemende lidstaten dienen een beschrijving te geven van hun rol en hun financiële bijdrage, indien van toepassing.

SPECIFIEKE DOELSTELLING N: <i>titel</i>
Nationale doelstelling n: <i>titel</i>
Specifieke actie n: <i>titel</i>

Indicatief tijdschema: vermeld voor elke nationale doelstelling de drie voornaamste acties die met het nationale programma worden ondersteund. Vermeld voor elke actie het jaar waarin zij is gepland (bv. oproep tot het indienen van voorstellen), wanneer zij ten uitvoer zal worden gelegd (bv. ondertekende contracten/subsidies), en wanneer zij zal worden afgesloten of zijn voltooid (bv. eindverslag).

Indicatief tijdschema

(artikel 14, lid 2, onder c), van Verordening (EU) nr. 514/2014)

	Benaming van de actie	Start van de planning	Start van de uitvoering	Einde
Specifieke doelstelling n:				
Nationale doelstelling n:				

AFDELING 4

Bijzondere gevallen

Vermeld, ingeval het nationale programma toezeggingen bevat, voor elke categorie de aantallen voor de respectieve toezeggingsperiode, indien van toepassing.

Door het toezeggingsplan in te vullen, bevestigt de lidstaat dat er een officiële nationale verbintenis bestaat om de toezegging na te komen in de betrokken toezeggingsperiode en dat de maatregelen tijdens die periode daadwerkelijk worden uitgevoerd.

Toezeggingsplan: vermeld een rechtvaardiging voor de toezegging, de officiële verbintenis om de toezegging na te komen, een indicatief tijdschema, het selectieproces en de activiteiten die nodig zijn om de toezegging uit te voeren.

Toezeggingsplan			
Categorieën	Toezeggingsperiode	Toezeggingsperiode	Toezeggingsperiode
Totaal			

AFDELING 5

Gemeenschappelijke en programmaspecifieke indicatoren (artikel 14, lid 2, onder f), van Verordening (EU) nr. 514/2014)

Gemeenschappelijke indicator (zoals vastgesteld in de specifieke verordeningen): vermeld voor elke nagestreefde specifieke doelstelling de streefwaarde voor elke gemeenschappelijke indicator en de bron van de gegevens (bv. projectverslagen).

Vermeld, ingeval het nationale programma programmaspecifieke indicatoren bevat, het verband met de relevante specifieke doelstelling, een beschrijving van de indicator, de meeteenheid, de uitgangswaarde, de te bereiken streefwaarde, en de bron van de gegevens. Elke programmaspecifieke indicator moet gekoppeld zijn aan één specifieke doelstelling.

Indicator ID	Beschrijving van de indicator	Meeteenheid	Uitgangswaarde	Streefwaarde	Gegevensbron
Specifieke doelstelling n: titel					

AFDELING 6

Kader voor de voorbereiding en uitvoering van het programma door de lidstaat

- 6.1. Betrokkenheid van partners bij de voorbereiding van het programma (artikel 12, lid 3, van Verordening (EU) nr. 514/2014)

Geef een samenvatting van de benadering, de samenstelling en de betrokkenheid van partners en in voorkomend geval de belangrijkste stadia van de ruimere raadpleging, met inbegrip van een lijst van de belangrijkste betrokken of geraadpleegde partners (of soorten partners).

- 6.2. Monitoringcomité (artikel 12, lid 4, van Verordening (EU) nr. 514/2014)

- 6.3. Gemeenschappelijk kader voor toezicht en evaluatie (artikel 14, lid 2, onder f), van Verordening (EU) nr. 514/2014)

Beschrijf kort de geplande benadering en de te gebruiken methoden.

Antwoord op de volgende vragen:

- a) Waar zullen de evaluatie en het toezicht gesitueerd zijn? Welke instantie zal verantwoordelijk zijn voor de evaluatie?
- b) Zullen de evaluatie of het toezicht worden uitbesteed?
- c) Hoe zullen gegevens over projecten en indicatoren worden verzameld (toezichtsystemen)?

- 6.4. Betrokkenheid van partners bij de uitvoering en de evaluatie van, en het toezicht op het nationale programma (artikel 12, lid 3, en artikel 14, lid 2, onder h), van Verordening (EU) nr. 514/2014)

Beschrijf kort de benadering die zal worden gevolgd voor partners, de mate waarin zij betrokken worden en in voorkomend geval de belangrijkste stadia van de ruimere raadpleging, met inbegrip van een lijst van de soorten betrokken of geraadpleegde partners (of de belangrijkste partners).

6.5. Informatie en publiciteit (artikel 14, lid 2, onder j), en artikel 53 van Verordening (EU) nr. 514/2014)

Beschrijf de mechanismen en methoden die zullen worden gebruikt om het nationale programma onder de aandacht te brengen.

--

6.6. Coördinatie en complementariteit met andere instrumenten (artikel 14, lid 2, onder e), en artikel 14, lid 5, onder f), van Verordening (EU) nr. 514/2014)

Beschrijf kort de mechanismen die zorgen voor coördinatie tussen de bij de specifieke verordeningen vastgestelde instrumenten en met andere Unie-instrumenten en nationale instrumenten. In voorkomend geval moet deze beschrijving de identificatie bevatten van de organen die verantwoordelijk zijn voor de coördinatie op deze gebieden en de structuren en regelingen (bv. comités, overlegprocedures) die daarvoor worden gebruikt.

Wat betreft de complementariteit met andere instrumenten van de Unie, moet rekening worden gehouden met:

- Europese structuur- en investeringsfondsen (Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, Europees Sociaal Fonds, Cohesiefonds, Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling, Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij);
- andere EU-fondsen of -programma's (bv. het programma Een leven lang leren, het programma Cultuur, het programma Jeugd in actie);
- EU-instrumenten voor externe betrekkingen (bv. Instrument voor pretoetredingssteun, Europees nabuurschaps- en partnerschapsinstrument, Stabiliteitsinstrument), voor zover het gaat om acties in of betreffende derde landen.

--

6.7. Begunstigden en onderhandse gunning

6.7.1. Geef een opsomming van de belangrijkste soorten begunstigden (gebruik onderstaande lijst)

--

De soorten begunstigden zijn: staat/federale overheid, lokale overheidsinstanties, niet-gouvernementele organisaties, internationale publieke organisaties, het nationale Rode Kruis, het internationaal comité van het Rode Kruis, de Internationale Federatie van Rode Kruis- en Rode Halve Maan-verenigingen, particuliere en publiekrechtelijke bedrijven, onderwijsinstellingen/onderzoeksorganisaties, sociale partners.

6.7.2. Onderhandse gunning

Vermeld de nationale doelstelling wanneer het voornemen bestaat gebruik te maken van onderhandse gunning en geef een rechtvaardiging voor elke omstandigheid.

--

AFDELING 7

Het financieringsplan van het programma (artikel 14, lid 2, onder i), van Verordening (EU) nr. 514/2014)

Het financieringsplan van het nationale programma waarin voor de hele programmeringsperiode het bedrag van de totale EU-bijdrage voor elke specifieke doelstelling wordt gespecificeerd. De bedragen voor de nationale doelstellingen binnen een specifieke doelstelling zijn indicatief. De totale uitgaven voor technische bijstand worden aangegeven.

7.1. Financieringsplan per specifieke doelstelling

Tabel

(in EUR)

Specifieke doelstelling: titel	
Nationale doelstelling n	
Subtotaal van nationale doelstellingen	
Specifieke actie n	
Totaal 1 SD	
Nationale doelstelling n + 1	
Subtotaal van nationale doelstellingen	
Specifieke actie n + 1	
Totaal n	
Bijzondere gevallen	
Totaal bijzondere gevallen	
Technische bijstand: (Maximum = vast bedrag + (Totale toewijzing) * 5 of 5.5 % overeenkomstig de specifieke verordeningen)	
TOTAAL	

Indicatief financieringsplan van het nationale programma, met vermelding van de totale EU-bijdrage voor elk begrotingsjaar.

7.2. Financieringsplan per begrotingsjaar

Tabel

(in EUR)

JAAR	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	TOTAAL
TOTAAL								

7.3. Rechtvaardiging voor elke afwijking van de in de specifieke verordeningen opgenomen minimumpercentages. (alleen invullen als niet aan de minima is voldaan) artikel 14, lid 5, onder b)

Geef gedetailleerde toelichting wanneer wordt afgeweken van de in de specifieke verordeningen opgenomen minimumpercentages.

--

UITVOERINGSVERORDENING (EU) Nr. 803/2014 VAN DE COMMISSIE**van 24 juli 2014****tot wijziging van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 412/2013 van de Raad tot instelling van een definitief antidumpingrecht en tot definitieve inning van het voorlopige recht op keuken- en tafelgerei van keramiek van oorsprong uit de Volksrepubliek China**

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EG) nr. 1225/2009 van de Raad van 30 november 2009 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap ⁽¹⁾ („de basisverordening”),Gezien Uitvoeringsverordening (EU) nr. 412/2013 van de Raad van 13 mei 2013 tot instelling van een definitief antidumpingrecht en tot definitieve inning van het voorlopige recht op keuken- en tafelgerei van keramiek van oorsprong uit de Volksrepubliek China ⁽²⁾, en met name artikel 3,

Overwegende hetgeen volgt:

A. VOORAFGAANDE PROCEDURE

- (1) Op 13 mei 2013 heeft de Raad met Uitvoeringsverordening (EU) nr. 412/2013 een definitief antidumpingrecht ingesteld op de invoer van tafel- en keukengerei van keramiek („tafelgerei”) van oorsprong uit de Volksrepubliek China („de VRC”) in de Unie.
- (2) In het oorspronkelijke onderzoek maakte een groot aantal producenten-exporteurs uit de VRC zichzelf bekend. Bijgevolg selecteerde de Commissie een steekproef van te onderzoeken Chinese producenten-exporteurs.
- (3) De Raad stelde individuele rechten in op invoer van tafelgerei variërend van 13,1 % tot 23,4 % voor de in de steekproef opgenomen ondernemingen, en 17,9 % voor andere, niet in de steekproef opgenomen medewerkende ondernemingen.
- (4) De Raad stelde ook een recht van 36,1 % in op de invoer van tafelgerei van Chinese ondernemingen die zichzelf niet hadden bekendgemaakt of die niet hadden meegewerkt aan het onderzoek.
- (5) Artikel 3 van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 412/2013 bepaalt dat wanneer een nieuwe producent-exporteur van tafelgerei in de VRC ten genoegen van de Commissie aantoonde dat:
 - 1) hij in het onderzoektijdvak van 1 januari 2011 tot en met 31 december 2011 („het onderzoektijdvak”) geen keuken- en tafelgerei van keramiek naar de Unie heeft uitgevoerd;
 - 2) hij niet verbonden is met een exporteur of producent in de VRC voor wie de bij deze verordening ingestelde antidumpingmaatregelen gelden, en
 - 3) hij het betrokken product na het onderzoektijdvak waarop de maatregelen zijn gebaseerd daadwerkelijk naar de Unie heeft uitgevoerd of een onherroepelijke contractuele verplichting is aangegaan om een aanzienlijke hoeveelheid van dit product naar de Unie uit te voeren;

kan artikel 1, lid 2, van die verordening worden gewijzigd door het toekennen aan de nieuwe producent-exporteur van het recht dat van toepassing is op de niet in de steekproef opgenomen medewerkende ondernemingen, dat wil zeggen het gewogen gemiddeld recht van 17,9 %.

B. AANVRAGEN VOOR BEHANDELING ALS NIEUWE PRODUCENT-EXPORTEUR

- (6) Na de publicatie van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 412/2013 kwamen vier ondernemingen naar voren die aanvoerden dat zij voldeden aan alle drie hierboven in overweging 5 vermelde criteria en bewijsmateriaal leverden.
- (7) Alle vier de ondernemingen zijn fabrikanten en exporteurs van het betrokken product.
- (8) Drie daarvan bestonden tijdens het oorspronkelijke onderzoek maar exporteerden niet naar de Unie in het oorspronkelijke onderzoektijdvak.

⁽¹⁾ PB L 343 van 22.12.2009, blz. 51.

⁽²⁾ PB L 131 van 15.05.2013, blz. 1.

- (9) De vierde onderneming bestond niet tijdens het oorspronkelijke onderzoektijdvak en kon derhalve niet exporteren in het onderzoektijdvak.
- (10) De Commissie heeft het bewijsmateriaal dat alle vier ondernemingen hebben ingediend, onderzocht en heeft besloten dat elk van de vier ondernemingen voldoet aan de drie criteria om te worden beschouwd als nieuwe producent-exporteur. Daarom mogen hun namen worden toegevoegd aan de niet in de steekproef opgenomen medewerkende ondernemingen zoals vermeld in bijlage I bij Uitvoeringsverordening (EU) nr. 412/2013.
- (11) De vier ondernemingen en de bedrijfstak van de Unie zijn in kennis gesteld van de bevindingen van het onderzoek en zijn in de gelegenheid gesteld opmerkingen in te dienen. De Commissie heeft geen opmerkingen ontvangen.
- (12) Deze verordening is in overeenstemming met het advies van het bij artikel 15, lid 1, van de basisverordening ingestelde comité,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De volgende ondernemingen worden toegevoegd aan de lijst van producenten-exporteurs in de Volksrepubliek China in bijlage I bij Uitvoeringsverordening (EU) nr. 412/2013:

Onderneming	Aanvullende Taric-code
Liling Taiyu Porcelain Industries Co., Ltd	B956
Liling Xinyi Ceramics Industry Ltd	B957
T&C Shantou Daily Chemical Industry Co., Ltd	B958
Jing He Ceramics Co., Ltd	B959

Artikel 2

Zoals vastgesteld in artikel 1, lid 3, van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 412/2013, zijn de individuele rechten uitsluitend van toepassing indien aan de douaneautoriteiten van de lidstaten een geldige handelsfactuur, opgesteld conform de voorwaarden in bijlage II bij die verordening, wordt overgelegd. Indien zo'n factuur niet wordt overgelegd is het recht dat van toepassing is op „alle andere ondernemingen” zoals vermeld in artikel 1, lid 2, van die verordening van toepassing.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 24 juli 2014.

Voor de Commissie
De voorzitter
José Manuel BARROSO

UITVOERINGSVERORDENING (EU) Nr. 804/2014 VAN DE COMMISSIE**van 24 juli 2014****tot afwijking van Verordening (EG) nr. 1122/2009, wat betreft de verlaging van de steunbedragen als gevolg van de te late indiening van verzamelaanvragen en aanvragen tot toewijzing van betalingsrechten voor bepaalde gebieden in Italië die in 2014 zijn getroffen door overstromingen**

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EG) nr. 73/2009 van de Raad van 19 januari 2009 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening aan landbouwers in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1290/2005, (EG) nr. 247/2006, (EG) nr. 378/2007 en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1782/2003 ⁽¹⁾, en met name artikel 142, onder c),

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Krachtens artikel 23, lid 1, en artikel 24 van Verordening (EG) nr. 1122/2009 van de Commissie ⁽²⁾ moet een verlaging worden toegepast bij te late indiening van verzamelaanvragen, van documenten, contracten of aangiften die onmisbaar zijn om voor de betrokken steun in aanmerking te komen, en van aanvragen tot toewijzing van betalingsrechten.
- (2) Overeenkomstig artikel 11, lid 2, en artikel 15, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1122/2009 heeft Italië 15 mei 2014 vastgesteld als uiterste datum voor de indiening van verzamelaanvragen en van aanvragen tot toewijzing van betalingsrechten voor 2014.
- (3) Op 3 mei 2014 heeft uitzonderlijke regenval in bepaalde delen van de Italiaanse regio Le Marche geleid tot overstromingen, infrastructuurschade, grondverschuivingen, evacuatie van burgers en schade aan landbouwbedrijven en -gewassen.
- (4) Deze situatie heeft gevolgen gehad voor de capaciteit van de aanvragers om hun verzamelaanvragen en aanvragen tot toewijzing van betalingsrechten voor landbouwpercelen in de getroffen gemeenten in te dienen binnen de in artikel 11, lid 2, en artikel 15, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1122/2009 bepaalde termijnen.
- (5) In afwijking van artikel 23, lid 1, en artikel 24 van Verordening (EG) nr. 1122/2009 mogen derhalve geen verlagingen vanwege te late indiening van verzamelaanvragen en aanvragen tot toewijzing van betalingsrechten worden toegepast op landbouwers die uiterlijk op 9 juni 2014 een aanvraag hebben ingediend voor op zijn minst één landbouwperceel in de gemeenten die Italië heeft aangemerkt als door zware overstromingen getroffen gebied in Le Marche.
- (6) Aangezien de afwijkingen gelden voor de verzamelaanvragen en aanvragen tot toewijzing van betalingsrechten voor steunjaar 2014, dient deze verordening met terugwerkende kracht in werking te treden.
- (7) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor rechtstreekse betalingen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

In afwijking van artikel 23, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1122/2009 worden voor het aanvraagjaar 2014 geen verlagingen vanwege te late indiening toegepast op landbouwers in de Italiaanse regio Le Marche die uiterlijk op 9 juni 2014 een verzamelaanvraag hebben ingediend voor op zijn minst één landbouwperceel in de gemeenten Senigallia, Ripe, Corinaldo, Morro d'Alba, Ostra, Ostra Vetere, Barbara, Castel Colonna, Serra de' Conti, Montemarciano, Chiaravalle of Osimo. Dergelijke aanvragen die na 9 juni 2014 worden ingediend, worden als niet-ontvankelijk beschouwd.

⁽¹⁾ PB L 30 van 31.1.2009, blz. 16.

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 1122/2009 van de Commissie van 30 november 2009 tot vaststelling van bepalingen ter uitvoering van Verordening (EG) nr. 73/2009 van de Raad wat betreft de randvoorwaarden, de modulatie en het geïntegreerd beheers- en controlesysteem in het kader van de bij verordening ingestelde regelingen inzake rechtstreekse steunverlening aan landbouwers en ter uitvoering van Verordening (EG) nr. 1234/2007 van de Raad wat betreft de randvoorwaarden in het kader van de steunregeling voor de wijnsector (PB L 316 van 2.12.2009, blz. 65).

Artikel 2

In afwijking van artikel 24 van Verordening (EG) nr. 1122/2009 worden voor het aanvraagjaar 2014 geen verlagingen vanwege te late indiening toegepast op landbouwers in de Italiaanse regio Le Marche die uiterlijk op 9 juni 2014 een aanvraag tot toewijzing van betalingsrechten hebben ingediend voor op zijn minst één landbouwperceel in de gemeenten Senigallia, Ripe, Corinaldo, Morro d'Alba, Ostra, Ostra Vetere, Barbara, Castel Colonna, Serra de' Conti, Montemarciano, Chiaravalle of Osimo. Dergelijke aanvragen die na 9 juni 2014 worden ingediend, worden als niet-ontvankelijk beschouwd.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 2014.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 24 juli 2014.

Voor de Commissie

De voorzitter

José Manuel BARROSO

UITVOERINGSVERORDENING (EU) Nr. 805/2014 VAN DE COMMISSIE**van 24 juli 2014****tot vaststelling van de forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijs van bepaalde groenten en fruit**

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EG) nr. 1234/2007 van de Raad van 22 oktober 2007 houdende een gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten en specifieke bepalingen voor een aantal landbouwproducten („integrale-GMO-verordening”) ⁽¹⁾,

Gezien Uitvoeringsverordening (EU) nr. 543/2011 van de Commissie van 7 juni 2011 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van Verordening (EG) nr. 1234/2007 van de Raad, wat de sectoren groenten en fruit en verwerkte groenten en fruit betreft ⁽²⁾, en met name artikel 136, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Uitvoeringsverordening (EU) nr. 543/2011 zijn, op grond van de resultaten van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguayronde, de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de perioden die in bijlage XVI, deel A, bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.
- (2) De forfaitaire invoerwaarde wordt elke dag berekend overeenkomstig artikel 136, lid 1, van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 543/2011, met inachtneming van de variabele gegevens voor die dag. Bijgevolg moet deze verordening in werking treden op de dag van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 136 van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 543/2011 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld in de bijlage bij de onderhavige verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 24 juli 2014.

Voor de Commissie,
namens de voorzitter,

Jerzy PLEWA
Directeur-generaal Landbouw en Plattelandsontwikkeling

⁽¹⁾ PB L 299 van 16.11.2007, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 157 van 15.6.2011, blz. 1.

BIJLAGE

Forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijs van bepaalde groenten en fruit

(EUR/100 kg)		
GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	MK	59,9
	TR	55,3
	XS	56,8
	ZZ	57,3
0707 00 05	MK	50,7
	TR	81,4
	ZZ	66,1
0709 93 10	TR	84,5
	ZZ	84,5
0805 50 10	AR	107,5
	BO	98,4
	CL	116,3
	NZ	145,2
	TR	74,0
	UY	125,4
	ZA	127,5
	ZZ	113,5
0806 10 10	BR	149,7
	CL	81,7
	EG	186,0
	MA	159,8
	TR	78,9
	ZZ	131,2
0808 10 80	AR	243,2
	BR	134,1
	CL	111,9
	NZ	124,8
	US	145,0
	ZA	142,5
	ZZ	150,3
0808 30 90	AR	77,9
	CL	94,9
	NZ	163,0
	ZA	63,9
	ZZ	99,9
0809 10 00	MK	91,5
	TR	245,3
	XS	80,5
	ZZ	139,1

(EUR/100 kg)		
GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0809 29 00	CA	344,6
	TR	292,8
	US	344,6
	ZZ	327,3
0809 30	MK	72,6
	TR	137,7
	ZZ	105,2
0809 40 05	BA	54,7
	MK	53,5
	ZZ	54,1

(¹) Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 1833/2006 van de Commissie (PB L 354 van 14.12.2006, blz. 19). De code „ZZ” staat voor „overige oorsprong”.

RICHTLIJNEN

RICHTLIJN 2014/86/EU VAN DE RAAD

van 8 juli 2014

tot wijziging van Richtlijn 2011/96/EU betreffende de gemeenschappelijke fiscale regeling voor moedermaatschappijen en dochterondernemingen uit verschillende lidstaten

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 115,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Handelend volgens een bijzondere wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Richtlijn 2011/96/EU van de Raad ⁽³⁾ stelt dividenden en andere winstuitkeringen van dochterondernemingen aan hun moedermaatschappijen vrij van bronbelasting en sluit dubbele belasting van zulke inkomsten op het niveau van de moedermaatschappij uit.
- (2) De voordelen van Richtlijn 2011/96/EU mogen niet leiden tot situaties waarin dubbele niet-heffing ontstaat en aldus onbedoelde belastingvoordelen worden gecreëerd voor groepen van moedermaatschappijen en dochterondernemingen uit verschillende lidstaten in vergelijking met groepen van ondernemingen uit eenzelfde lidstaat.
- (3) Teneinde situaties van dubbele niet-heffing als gevolg van incongruenties in de fiscale behandeling van winstuitkeringen door de lidstaten te vermijden, dienen de lidstaat van de moedermaatschappij en de lidstaat van haar vaste inrichting het voordeel van de belastingvrijstelling die wordt toegekend voor ontvangen winstuitkeringen, aan die moedermaatschappijen te ontfangen voor zover die winst aftrekbaar is bij de dochteronderneming van de moedermaatschappij.
- (4) Deel A van bijlage I bij Richtlijn 2011/96/EU dient te worden geactualiseerd teneinde andere ondernemingsvormen die in Polen onder de vennootschapsbelasting vallen en andere ondernemingsvormen die in het vennootschapsrecht van Roemenië zijn opgenomen, daaraan toe te voegen.
- (5) Richtlijn 2011/96/EU dient derhalve dienovereenkomstig te worden gewijzigd,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 2011/96/EU wordt als volgt gewijzigd:

1) In artikel 4, lid 1, wordt punt a) vervangen door:

„a) ofwel zich onthouden van het belasten van deze winst voor zover die winst niet aftrekbaar is bij de dochteronderneming van de moedermaatschappij, en deze winst belasten voor zover die winst aftrekbaar is bij de dochteronderneming van de moedermaatschappij;”.

⁽¹⁾ Advies van 2 april 2014 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

⁽²⁾ Advies van 25 maart 2014 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

⁽³⁾ Richtlijn 2011/96/EU van de Raad van 30 november 2011 betreffende de gemeenschappelijke fiscale regeling voor moedermaatschappijen en dochterondernemingen uit verschillende lidstaten (PB L 345 van 29.12.2011, blz. 8).

2) In bijlage I, deel A, wordt punt u) vervangen door:

„u) De vennootschappen naar Pools recht, geheten: „spółka akcyjna”, „spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”, „spółka komandytowo-akcyjna”;

3) In bijlage I, deel A, wordt punt w) vervangen door:

„w) De vennootschappen naar Roemeens recht, geheten: „societăți pe acțiuni”, „societăți în comandită pe acțiuni”, „societăți cu răspundere limitată”, „societăți în nume colectiv”, „societăți în comandită simplă”;

Artikel 2

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 31 december 2015 aan deze richtlijn te voldoen. Zij delen de Commissie de tekst van die bepalingen onverwijld mee.

Wanneer de lidstaten die bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking ervan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor die verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mee die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 3

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 8 juli 2014.

Voor de Raad

De voorzitter

P. C. PADOAN

RICHTLIJN 2014/87/EURATOM VAN DE RAAD**van 8 juli 2014****houdende wijziging van Richtlijn 2009/71/Euratom tot vaststelling van een communautair kader voor de nucleaire veiligheid van kerninstallaties**

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, en met name de artikelen 31 en 32,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie, opgesteld na advies van een door het Wetenschappelijk en Technisch Comité aangewezen groep van deskundigen uit de lidstaten,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Richtlijn 2013/59/Euratom van de Raad ⁽³⁾ worden uniforme basisnormen vastgelegd voor de bescherming van de gezondheid van personen onderworpen aan beroepsmatige blootstelling, medische blootstelling en blootstelling van de bevolking tegen de aan ioniserende straling verbonden gevaren.
- (2) Bij Richtlijn 2009/71/Euratom van de Raad ⁽⁴⁾ worden aan de lidstaten verplichtingen opgelegd om een nationaal kader voor nucleaire veiligheid tot stand te brengen en te handhaven. Deze richtlijn is geënt op de bepalingen van de voornaamste internationale instrumenten op het gebied van nucleaire veiligheid, namelijk het Verdrag inzake nucleaire veiligheid ⁽⁵⁾ en de fundamentele veiligheidsnormen ⁽⁶⁾ als vastgesteld door de Internationale Organisatie voor Atoomenergie (de „IAEA”).
- (3) Bij Richtlijn 2011/70/Euratom van de Raad ⁽⁷⁾ wordt aan de lidstaten de verplichting opgelegd om een nationaal kader voor verbruikte splijtstof en radioactief afval tot stand te brengen en te handhaven.
- (4) De Raad benadrukt in zijn conclusies van 8 mei 2007 over nucleaire veiligheid en het veilig beheer van verbruikte splijtstof en radioactief afval dat „nucleaire veiligheid een nationale verantwoordelijkheid is die, waar passend, in een EU-kader wordt uitgeoefend. Het blijft alleen aan de exploitanten en de nationale autoriteiten om beslissingen in verband met veiligheidsacties en het toezicht op nucleaire installaties te nemen”.
- (5) Het ongeval met de kerncentrale van Fukushima in Japan in 2011 heeft wereldwijd opnieuw de aandacht gevestigd op de maatregelen die moeten worden getroffen om de risico's te minimaliseren en de meest robuuste niveaus van nucleaire veiligheid te garanderen. Op basis van de conclusies van de Europese Raad van 24-25 maart 2011 hebben de bevoegde nationale regelgevende instanties en de Commissie, in het kader van de Groep Europese regulators nucleaire veiligheid (Ensreg), vastgesteld bij Beschikking 2007/530/Euratom van de Commissie ⁽⁸⁾, in de hele Gemeenschap uitgebreide risico- en veiligheidsbeoordelingen van nucleaire installaties uitgevoerd („stresstests”). Daarbij zijn een aantal mogelijkheden tot verbetering aan het licht gekomen die ten uitvoer kunnen worden gelegd in de benaderingen voor de nucleaire veiligheid en in de industriële praktijk in de deelnemende landen.

⁽¹⁾ Advies van 2 april 2014 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

⁽²⁾ PB C 341 van 21.11.2013, blz. 92.

⁽³⁾ Richtlijn 2013/59/Euratom van de Raad van 5 december 2013 tot vaststelling van de basisnormen voor de bescherming tegen de gevaren van blootstelling aan ioniserende straling (PB L 13 van 17.1.2014, blz. 1).

⁽⁴⁾ Richtlijn 2009/71/Euratom van de Raad van 25 juni 2009 tot vaststelling van een communautair kader voor de nucleaire veiligheid van kerninstallaties (PB L 172 van 2.7.2009, blz. 18).

⁽⁵⁾ Besluit 1999/819/Euratom van de Commissie van 16 november 1999 betreffende de toetreding van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (Euratom) tot het Verdrag inzake nucleaire veiligheid van 1994 (PB L 318 van 11.12.1999, blz. 20).

⁽⁶⁾ IAEA — Veiligheidsbeginselen: Fundamentele veiligheidsbeginselen, IAEA Safety Standard Series No SF-1 (2006).

⁽⁷⁾ Richtlijn 2011/70/Euratom van de Raad van 19 juli 2011 tot vaststelling van een communautair kader voor een verantwoord en veilig beheer van verbruikte splijtstof en radioactief afval (PB L 199 van 2.8.2011, blz. 48).

⁽⁸⁾ Beschikking 2007/530/Euratom van de Commissie van 17 juli 2007 tot instelling van de Europese groep op hoog niveau voor nucleaire veiligheid en afvalbeheer (PB L 195 van 27.7.2007, blz. 44).

Voorts heeft de Europese Raad de Commissie opgeroepen om waar passend het bestaande wettelijke en regelgevingskader voor de veiligheid van kerninstallaties opnieuw te evalueren en alle noodzakelijke verbeteringen voor te stellen. De Europese Raad heeft tevens beklemtoond dat in de Unie de hoogste normen voor nucleaire veiligheid ten uitvoer moeten worden gelegd en permanent moeten worden verbeterd.

- (6) Een sterke bevoegde regelgevende autoriteit met daadwerkelijke onafhankelijkheid in besluitvorming op regelgevingsgebied is een fundamentele vereiste van het regelgevingskader van de Gemeenschap voor nucleaire veiligheid. Het is van het grootste belang dat de bevoegde regelgevende instantie beschikt over de mogelijkheid om gebruik te maken van haar bevoegdheden, op onpartijdige en transparante wijze en vrij van ongewenste beïnvloeding van haar besluitvorming op regelgevingsgebied en zo te zorgen voor een hoog niveau van nucleaire veiligheid. Reguleringsbeslissingen en handhavingsacties op het gebied van nucleaire veiligheid moeten op basis van objectieve technische en veiligheidsgerelateerde overwegingen worden vastgesteld zonder ongepaste externe invloeden die afbreuk kunnen doen aan de veiligheid, zoals de ongepaste beïnvloeding in verband met veranderende politieke, economische en maatschappelijke omstandigheden.

De bepalingen van Richtlijn 2009/71/Euratom inzake de functionele scheiding van de bevoegde regelgevende autoriteiten van andere organen zijn versterkt teneinde te waarborgen dat de regelgevende autoriteiten in hun besluitvorming op regelgevingsgebied daadwerkelijk onafhankelijk zijn van ongepaste beïnvloeding en te garanderen dat zij over de nodige middelen en bevoegdheden beschikken om de hen toegewezen taken naar behoren te vervullen. Met name moeten de regelgevende autoriteiten beschikken over voldoende juridische bevoegdheden, personeel en financiële middelen om de aan hen toegewezen verantwoordelijkheden naar behoren te vervullen.

Eventuele nauwe samenwerking met andere bevoegde nationale instanties of de toepassing van algemene beleidsrichtsnoeren van de lidstaten moet de strengere eisen echter onverlet laten.

- (7) Competenties en deskundigheid, eventueel ook van organisaties voor technische ondersteuning, dienen te worden meegenomen in het besluitvormingsproces op regelgevingsgebied. Deze deskundigheid moet berusten op de meest moderne wetenschappelijke en technische kennis, met inbegrip van operationele ervaring en veiligheidsgerelateerd onderzoek, op kennisbeheer, en op toereikende technische middelen.
- (8) Overeenkomstig deel 1 van de algemene veiligheidseisen van de IAEA moet de rol van de lidstaten bij de vaststelling van het kader voor nucleaire veiligheid en die van de toezichthouder bij de tenuitvoerlegging van dat kader worden gerespecteerd.
- (9) Gezien de gespecialiseerde aard van de nucleaire industrie en de beperkte beschikbaarheid van personeel met de vereiste expertise en deskundigheid, wat eventueel kan resulteren in de overstap van personeel met leidinggevende verantwoordelijkheid van de nucleaire industrie naar de regelgevende autoriteiten en vice versa, moet speciale aandacht worden besteed aan het vermijden van belangenconflicten. Voorts moeten er regelingen worden getroffen om te waarborgen dat er geen belangenconflicten bestaan bij de organisaties die de bevoegde regelgevende autoriteit van advies en dienstverlening voorzien.
- (10) Aangezien de gevolgen van een nucleair ongeval verder kunnen reiken dan de landsgrenzen, moeten nauwe samenwerking, coördinatie en informatie-uitwisseling tussen de bevoegde regelgevende autoriteiten van lidstaten in de nabijheid van een kerninstallatie, ongeacht of deze lidstaten kerninstallaties exploiteren of niet, worden aangemoedigd. De lidstaten moeten ervoor zorgen dat passende regelingen zijn vastgesteld om deze samenwerking over kwesties van nucleaire veiligheid met grensoverschrijdende effecten te vergemakkelijken.
- (11) Om erop toe te zien dat de nodige bekwaamheden worden verworven en dat adequate niveaus van competentie worden bereikt en gehandhaafd, moeten alle partijen ervoor zorgen dat alle personeelsleden die verantwoordelijkheden dragen met betrekking tot de nucleaire veiligheid van kerninstallaties en de locatiegebonden regelingen voor de paraatheid voor en de respons op noodsituaties, deelnemen aan een continu leerproces. Dit kan worden bereikt door de opstelling van opleidingsprogramma's en -plannen, door de vaststelling van procedures voor de geregelde evaluatie en actualisering van de opleidingsprogramma's en door te voorzien in passende budgettaire middelen voor opleidingen.
- (12) Een andere cruciale les die is geleerd uit het nucleair ongeval van Fukushima is het belang van de versterking van de transparantie bij nucleaire veiligheidskwesties. Transparantie is ook een belangrijk middel om de onafhankelijkheid van de besluitvorming van de regelgevers te bevorderen. Derhalve dienen de huidige bepalingen van Richtlijn 2009/71/Euratom betreffende de informatie die moet worden verstrekt aan het publiek nader aan te geven welke soort informatie zou moeten worden verstrekt. Voorts moet het publiek de mogelijkheid worden geboden deel te nemen aan de fasen van het besluitvormingsproces die betrekking hebben op kerninstallaties, overeenkomstig het nationale kader voor nucleaire veiligheid, en rekening houdend met de verschillende nationale stelsels. Beslissingen over vergunningen blijven tot de verantwoordelijkheid van de bevoegde nationale autoriteiten behoren.

- (13) De eisen van deze richtlijn inzake transparantie vormen een aanvulling op die van de bestaande Euratom-wetgeving. Krachtens Beschikking 87/600/Euratom van de Raad ⁽¹⁾ rust op de lidstaten de verplichting om in het geval van een noodsituatie met stralingsgevaar op hun grondgebied de Commissie en de overige lidstaten daarvan in kennis te stellen en de nodige informatie te verstrekken, terwijl Richtlijn 2013/59/Euratom de eis voor de lidstaten omvat om het publiek te informeren over de toe te passen gezondheidsbeschermingsmaatregelen en de te volgen gedragslijn in het geval van een noodsituatie met stralingsgevaar, en de bevolkingsgroepen die door dergelijk stralingsgevaar getroffen kunnen worden regelmatig van de meest recente informatie te voorzien.
- (14) Tijdens de 6e toetsingsvergadering hebben de verdragsluitende partijen bij het Verdrag inzake nucleaire veiligheid zich opnieuw gecommitteerd aan de bevindingen van de 2e buitengewone vergadering die plaatsvond na het ongeval in Fukushima. Zij hebben er met name op gewezen dat kerncentrales dusdanig moeten worden ontworpen, gebouwd en geëxploiteerd dat ongevallen worden voorkomen en, bij een eventueel ongeval, de effecten worden afgezwakt en externe verontreiniging wordt vermeden, en dat de regelgevende autoriteiten ervoor moeten zorgen dat deze doelstellingen worden toegepast met het oog op de vaststelling en uitvoering van passende verbeteringen van de veiligheid van bestaande installaties.
- (15) Gezien de technische vooruitgang die is bereikt door de voorzieningen van de IAEA en de Vereniging van West-Europese regelgevers op nucleair gebied (Wenra) naar aanleiding van de lessen die zijn getrokken uit de stresstests en het onderzoek in verband met het Fukushima-kernongeval, is Richtlijn 2009/71/Euratom aangepast om er een communautaire kernveiligheidsdoelstelling van hoog niveau in op te nemen die betrekking heeft op alle stadia van de levenscyclus van kerninstallaties (keuze van de vestigingsplaats, ontwerp, bouw, inbedrijfstelling, bedrijfsvoering en buitenbedrijfstelling). Met name in deze doelstelling wordt gepleit voor specifieke verbeteringen op het gebied van de veiligheid in het ontwerp van nieuwe reactoren waarvoor de allernieuwste kennis en technologie moeten worden gebruikt, rekening houdend met de meest recente internationale veiligheidseisen.
- (16) Deze doelstellingen moeten met name worden verwezenlijkt door de beoordeling van de nucleaire veiligheid, die onder het toepassingsgebied van deze richtlijn vallen. Zij moeten worden nagestreefd door de vergunninghouders onder het toezicht van de nationale bevoegde regelgevende autoriteit en kunnen worden gebruikt voor de beoordeling van het risico op een zwaar ongeval, in de zin van Richtlijn 2011/92/EU van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾, mits aan de eisen van de onderhavige richtlijn is voldaan.
- (17) Het concept „verdediging in de diepte” (defence-in-depth) is van fundamenteel belang voor de veiligheid van nucleaire installaties en de basis voor de tenuitvoerlegging van doelstellingen inzake een hoog niveau van nucleaire veiligheid. Toepassing van „verdediging in de diepte”-beginselen, zoals erkend in internationale normen en richtsnoeren en door de Wenra, garandeert dat veiligheidsactiviteiten, voor zover redelijkerwijs haalbaar, onderworpen zijn aan onafhankelijke lagen van voorzieningen, opdat, indien er zich een storing voordoet, deze wordt gedetecteerd, gecompenseerd of gecorrigeerd door passende maatregelen. De doeltreffendheid van elk van de verschillende lagen afzonderlijk is een essentieel element van „verdediging in de diepte” om ongevallen te voorkomen en, indien ze zich toch voordoen, de gevolgen ervan te beperken. Verdediging in de diepte is over het algemeen onderverdeeld in vijf niveaus. Indien één niveau niet werkt, gaat het volgende niveau een rol spelen. Het doel van het eerste beschermingsniveau is de preventie van abnormale exploitatie- en systeemstoringen. Indien het eerste niveau niet werkt, wordt abnormaal functioneren beheerst dan wel worden defecten gedetecteerd door het tweede beschermingsniveau. Faalt het tweede niveau, dan garandeert het derde niveau dat de veiligheidsfuncties verder worden uitgevoerd door het activeren van specifieke veiligheidssystemen en andere veiligheidsvoorzieningen. Als het derde niveau niet naar behoren functioneert, moet het vierde niveau via ongevalsbeheersing de escalatie beperken om een ernstig ongeval met externe lozing van radioactief materiaal te voorkomen of te verzachten. De laatste doelstelling (het vijfde niveau van bescherming) is het verzachten van de radiologische gevolgen van aanzienlijke externe lozingen via de reactie op noodsituaties buiten de locatie.
- (18) Naast verdediging in de diepte wordt een effectieve nucleaire veiligheidscultuur beschouwd als een fundamentele factor voor het bereiken van een hoog niveau van nucleaire veiligheid en de voortdurende verbetering hiervan. Tot de indicatoren voor zo'n veiligheidscultuur behoren een engagement op alle personeels- en managementniveaus binnen een organisatie ten behoeve van nucleaire veiligheid en de continue verbetering ervan; het op alle personeelsniveaus bevorderen van een kritische attitude jegens de geleverde prestaties afgemeten aan de relevante veiligheidsbeginselen en -praktijken teneinde de nucleaire veiligheid continu te verbeteren; het vermogen van personeelsleden om veiligheidskwesties tijdig te rapporteren; weten welke lessen geleerd zijn uit operationele ervaringen; en het systematisch rapporteren van elke afwijking van de normale bedrijfsvoering of regeling die relevant is voor ongevalsbeheer met mogelijke gevolgen voor de nucleaire veiligheid. Belangrijke elementen die bijdragen tot de verwezenlijking van een sterke nucleaire-veiligheidscultuur omvatten met name doeltreffende beheerssystemen, passende scholing en regelingen voor de vergunninghouder om operationele ervaringen die relevant zijn voor de interne en externe veiligheid en effectieve oplossingen van eventuele problemen te registreren, te evalueren en te documenteren.

⁽¹⁾ Beschikking 87/600/Euratom van de Raad van 14 december 1987 inzake communautaire regelingen voor snelle uitwisseling van informatie in geval van stralingsgevaar (PB L 371 van 30.12.1987, blz. 76).

⁽²⁾ Richtlijn 2011/92/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (PB L 26 van 28.1.2012, blz. 1).

- (19) Wanneer in deze richtlijn de uitdrukking „redelijkerwijs mogelijk” wordt gebezigd, moet deze worden toegepast volgens vastgestelde definities, met name van de Wenra en de IAEA.
- (20) Na de nucleaire ongevallen van Three Mile Island en Tsjernobyl heeft het ongeval in Fukushima eens te meer het grote belang van de insluitingsfunctie aangetoond, als laatste barrière is om de bevolking en het milieu te beschermen tegen het vrijkomen van radioactiviteit ten gevolge van een ongeval. De aanvrager voor een vergunning voor de bouw van een nieuwe elektriciteitsproductie- of onderzoeksreactor moet derhalve kunnen aantonen dat het ontwerp de effecten van schade aan de reactorkern beperkt tot de insluiting zelf, d.w.z. hij moet kunnen bewijzen dat een grote of ongeoorloofde radioactieve lozing buiten de insluiting als uiterst onwaarschijnlijk kan worden beschouwd en hij moet met een hoog betrouwbaarheidsniveau kunnen aantonen dat zo'n lozing niet zal plaatsvinden.
- (21) Meer specifieke regelingen voor ongevallenbeheer en het reageren op noodsituaties ter plaatse moeten worden verlangd voor de preventie en beperking van de gevolgen van ongevallen. Die regelingen moeten in overeenstemming zijn met en geen afbreuk doen aan de bepalingen ter zake van Richtlijn 2013/59/Euratom. De vergunninghouder moet voorzien in procedures, richtsnoeren en regelingen die betrekking hebben op ongevallen, met inbegrip van ernstige ongevallen, die zich zouden kunnen voordoen in alle operationele modi, met inbegrip van maximaal vermogen, reactorstop en alle tussenstadia, teneinde te zorgen voor samenhang en continuïteit tussen al deze procedures en regelingen, en erop toe te zien dat zij worden uitgevoerd, geëvalueerd en bijgewerkt. Die regelingen moeten ook voorzien in voldoende personeel, uitrusting en andere benodigde middelen. Er moet een organisatorische structuur met duidelijke toewijzing van verantwoordelijkheden zijn alsook coördinatie tussen de responsorganen.
- (22) De stresstests hebben de cruciale rol van versterkte samenwerkings- en coördinatiemechanismen tussen alle partijen die verantwoordelijk zijn voor nucleaire veiligheid aangetoond. Er is duidelijk gebleken dat collegiale toetsing een goed middel is om vertrouwen te creëren, met daarbij als doel ervaringen op te doen en uit te wisselen en een gemeenschappelijke toepassing van stringente normen voor de nucleaire veiligheid te waarborgen.
- (23) Er bestaat een traditie van samenwerking op het gebied van nucleaire veiligheid tussen de lidstaten; deze kan voor toegevoegde waarde zorgen in termen van nucleaire veiligheid, transparantie en openheid ten aanzien van de belanghebbenden op Europees en internationaal niveau.

De lidstaten zouden, via hun bevoegde regelgevende instanties, die daarbij gebruikmaken van de Ensreg, en voortbouwend op de deskundigheid van de Wenra, om de zes jaar een methode, een taakomschrijving en een tijdschema voor de collegiale toetsingen moeten vaststellen met betrekking tot een gemeenschappelijk specifiek technisch onderwerp in verband met de nucleaire veiligheid van hun kerninstallaties. Dit te onderzoeken gemeenschappelijke specifieke technische onderwerp moet worden uitgekozen onder de Wenra-veiligheidsreferentieniveaus of op basis van de feedback bij de bedrijfsvoering, incidenten en ongevallen en technologische en wetenschappelijke ontwikkelingen. De lidstaten moeten een nationale zelfbeoordeling uitvoeren en regelingen treffen voor collegiale toetsingen van die zelfbeoordeling door de bevoegde regelgevende instanties van andere lidstaten.

De resultaten van deze collegiale toetsingen moeten worden gerapporteerd. Rekening houdend met de resultaten van de toetsingsverslagen stellen de lidstaten nationale actieplannen op voor de aanpak van alle relevante bevindingen en hun eigen nationale beoordeling. De collegiale-toetsingsverslagen moeten daarnaast de basis vormen voor een samenvattend verslag van de resultaten van de Uniebrede thematische toetsing dat gezamenlijk wordt opgesteld door de bevoegde regelgevende autoriteiten van de lidstaten. Het samenvattend verslag zal niet tot doel hebben een rangorde vast te leggen van de veiligheid van nucleaire installaties, maar zich veeleer richten op het proces en de technische bevindingen van de thematische collegiale toetsing, zodat de met deze oefening opgedane kennis kan worden gedeeld.

Bij de collegiale toetsing moet wederzijds vertrouwen heersen, en daarom zou het passend zijn dat de Commissie, wanneer zulks doenlijk is, de lidstaten informeert wanneer zij voornemens is gebruik te maken van de resultaten van de collegialetoetsingsverslagen in haar beleidsdocumenten.

- (24) De verplichting van de lidstaten om verslag uit te brengen over de uitvoering van deze richtlijn en de verplichting van de Commissie om een verslag op te stellen op basis van de nationale verslagen, bieden een gelegenheid om de balans op te maken en een beoordeling te verrichten van de verschillende aspecten van de uitvoering van de richtlijn en de doeltreffendheid ervan. Er bestaan een aantal relevante rapportageverplichtingen op internationaal niveau, zoals uit hoofde van het Verdrag inzake nucleaire veiligheid; de resultaten hiervan kunnen worden gebruikt voor de evaluatie van de uitvoering van deze richtlijn. Daarnaast zijn er aanvullende rapportagevereisten vastgesteld in het kader van deze richtlijn in verband met de bevindingen van de thematische collegiale toetsingen van nucleaire installaties. Bijgevolg is, met het oog op vereenvoudiging van de wetgeving en vermindering van de administratieve lasten, de rapportageverplichting voor de lidstaten minder belastend gemaakt, zowel qua frequentie als qua inhoud.
- (25) In lijn met de getrapte benadering hangt de uitvoering van de bepalingen van deze richtlijn af van het type kerninstallaties op het grondgebied van een lidstaat. Wanneer deze bepalingen in nationale wetgeving worden omgezet, moeten de lidstaten derhalve rekening houden met de potentiële omvang en aard van de risico's die verbonden zijn aan de specifieke types kerninstallaties die zij plannen of exploiteren. Met name is de getrapte

benadering van toepassing op lidstaten die slechts beschikken over een kleine hoeveelheid nucleair en radioactief materiaal, bv. in verband met de exploitatie van kleinere onderzoeksreactoren, die in het geval van een ernstig ongeval geen gevolgen zouden hebben die kunnen worden vergeleken met die welke zich zouden voordoen bij een kerncentrale.

- (26) De bepalingen van deze richtlijn die niet intrinsiek verband houden met het bestaan van kerninstallaties, namelijk die welke betrekking hebben op de verplichtingen van de vergunninghouders, de nieuwe specifieke eisen voor kerninstallaties en de bepalingen betreffende de locatiegebonden paraatheid voor en respons op noodsituaties, gelden niet voor de lidstaten die niet over kerninstallaties beschikken. De bepalingen van deze richtlijn moeten worden omgezet en op een evenredige wijze ten uitvoer worden gelegd overeenkomstig de nationale omstandigheden en rekening houdend met het feit dat deze lidstaten geen kerninstallaties hebben, waarbij wordt gewaarborgd dat aan nucleaire veiligheid passende aandacht wordt besteed door de regering en de bevoegde autoriteiten.
- (27) Overeenkomstig Richtlijn 2009/71/Euratom moeten de lidstaten een nationaal wettelijk, regelgevend en organisatorisch kader instellen en in stand houden voor de nucleaire veiligheid van kerninstallaties. Het is aan de lidstaten om te beslissen hoe dit nationale kader wordt vastgesteld en met behulp van welke instrumenten het wordt toegepast.
- (28) Overeenkomstig de gezamenlijke politieke verklaring van de lidstaten en de Commissie van 28 september 2011 over toelichtende stukken hebben de lidstaten zich ertoe verbonden om, in gerechtvaardigde gevallen, de mededeling van hun omzettingsmaatregelen vergezeld te doen gaan van één of meer stukken waarmee het verband tussen de bepalingen van de richtlijn en de daarmee overeenstemmende onderdelen van hun nationale omzettingsinstrumenten wordt toegelicht. Wat de onderhavige richtlijn betreft, is de wetgever van mening dat de toezending van dergelijke documenten gerechtvaardigd is.
- (29) Richtlijn 2009/71/Euratom moet daarom dienovereenkomstig worden gewijzigd,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 2009/71/Euratom wordt als volgt gewijzigd:

- 1) De titel van hoofdstuk 1 wordt vervangen door de volgende titel:
„DOELSTELLINGEN, TOEPASSINGSGEBIED EN DEFINITIES”.
 - 2) Artikel 2 wordt als volgt gewijzigd:
 - a) lid 1 wordt vervangen door:
„1. Deze richtlijn is van toepassing op civiele kerninstallaties die onderworpen zijn aan een vergunningsplicht.”;
 - b) lid 3 wordt vervangen door:
„3. Deze richtlijn vormt een aanvulling op de basisnormen bedoeld in artikel 30 van het Verdrag betreffende de nucleaire veiligheid van kerninstallaties en laat de bestaande communautaire wetgeving voor de bescherming van de gezondheid van de werkers en het algemene publiek tegen de aan ioniserende straling verbonden gevaren, en met name Richtlijn 2013/59/Euratom van de Raad (*), onverlet.
- (*) Richtlijn 2013/59/Euratom van de Raad van 5 december 2013 tot vaststelling van de basisnormen voor de bescherming tegen de gevaren verbonden aan de blootstelling aan ioniserende straling, en houdende intrekking van de Richtlijnen 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom en 2003/122/Euratom (PB L 13 van 17.1.2014, blz. 1).”.
- 3) Artikel 3 wordt als volgt gewijzigd:
 - a) punt 1, onder a), komt als volgt te luiden:
„a) een kerncentrale, een verrijkingsinstallatie, een installatie voor de fabricage van kernbrandstof, een opwerkingsfabriek, een onderzoeksreactor, een opslaginstallatie voor bestraalde kernbrandstof, en”;
 - b) de volgende punten worden toegevoegd:
 - „6. „ongeval”: een onbedoelde gebeurtenis waarvan de gevolgen of potentiële gevolgen aanzienlijk zijn uit het oogpunt van stralingsbescherming of nucleaire veiligheid;
 - 7. „incident”: een onbedoelde gebeurtenis waarvan de gevolgen of potentiële gevolgen niet verwaarloosbaar zijn uit het oogpunt van stralingsbescherming of nucleaire veiligheid;

8. „abnormale werking”: een van de normale werking afwijkend operationeel proces dat zich naar verwachting ten minste één keer tijdens de levensduur van een installatie voordoet, maar dat, wat betreft passende voorschriften inzake het ontwerp van de installatie, geen significante schade berokkent aan onderdelen die belangrijk zijn voor de veiligheid of geen omstandigheden creëert die tot een ongeval leiden;
 9. „ontwerpbasis”: de reeks voorwaarden en gebeurtenissen waarmee expliciet rekening is gehouden bij het ontwerp, met inbegrip van modernisering, van een kerninstallatie, overeenkomstig vastgestelde criteria, op zodanige wijze dat die installatie weerstand kan bieden aan die gebeurtenissen zonder dat de vergunningsgewijs toegestane grenswaarden voor de geplande werking van de veiligheidssystemen worden overschreden;
 10. „ontwerpongeval”: ongevalsomstandigheden waartegen een kerninstallatie qua ontwerp gewapend is overeenkomstig de vastgestelde ontwerpcriteria en waarvoor de schade aan de splijtstof, voor zover van toepassing, en de lozing van radioactief materiaal binnen de vergunde grenzen blijven;
 11. „ernstige omstandigheden”: omstandigheden die ernstiger zijn dan de omstandigheden waarin zich een ontwerpongeval voordoet; deze omstandigheden kunnen het gevolg zijn van een veelvuldig falen, zoals het volledig verlies van alle schakels van een veiligheidssysteem, of van een uiterst onwaarschijnlijke gebeurtenis.”.
- 4) In hoofdstuk 2 wordt de volgende titel ingevoegd na het kopje „VERPLICHTINGEN”:

„AFDELING 1

Algemene verplichtingen”.

- 5) Artikel 4, lid 1, komt als volgt te luiden:

„1. Er wordt door de lidstaten een passend nationaal wettelijk, regelgevend en organisatorisch kader voor de veiligheid van kerninstallaties ingesteld en in stand gehouden („nationale kader”). In het nationale kader wordt met name voorzien in:

- a) de toewijzing van verantwoordelijkheden en de coördinatie tussen de betrokken overheidsinstanties;
- b) nationale nucleaire veiligheidsvoorschriften, die alle stadia van de levenscyclus van kerninstallaties omvatten;
- c) een stelsel van vergunningen en verboden op de bedrijfsvoering van kerninstallaties zonder vergunning;
- d) een stelsel voor regulerend toezicht op de nucleaire veiligheid door de bevoegde regelgevende autoriteit;
- e) doeltreffende en evenredige handhavingsmaatregelen, waaronder, indien nodig, corrigerende maatregelen of de schorsing van de bedrijfsvoering en de wijziging of intrekking van een vergunning.

De in punt b) bedoelde bepaling van de wijze van vaststelling van nationale nucleaire veiligheidsvoorschriften en het instrument met behulp waarvan zij worden toegepast, valt onder de bevoegdheid van de lidstaten.”.

- 6) In artikel 5 komen de leden 2 en 3 als volgt te luiden:

„2. De lidstaten zorgen ervoor dat de bevoegde regelgevende autoriteit daadwerkelijk onafhankelijk is van ongewenste beïnvloeding van besluitvorming op regelgevingsgebied. Met dit doel voor ogen zorgen de lidstaten ervoor dat het nationale kader voorschrijft dat de bevoegde regelgevende autoriteit:

- a) functioneel gescheiden is van andere organen of organisaties die betrokken zijn bij de bevordering of het gebruik van kernenergie, en geen instructies vraagt of aanvaardt van zo'n orgaan of organisatie, bij de uitvoering van haar taken op regelgevingsgebied;
- b) regelgevingsbesluiten neemt die gegrond zijn op gedegen en transparante eisen op het gebied van nucleaire veiligheid;
- c) eigen, afdoende begrotingsmiddelen ontvangt, opdat zij haar regelgevende taken zoals vastgelegd in het nationale kader kan uitvoeren, en verantwoordelijk is voor de uitvoering van de toegewezen begroting;
- d) over een voldoende aantal personeelsleden beschikt met de nodige kwalificaties, ervaring en deskundigheid om aan haar verplichtingen te kunnen voldoen. Zij kan een beroep doen op externe wetenschappelijke en technische middelen en expertise ter ondersteuning van haar regelgevende taken;

- e) procedures vaststelt voor het voorkomen en beslechten van belangenconflicten;
 - f) met nucleaire veiligheid verband houdende informatie verstrekt zonder vrijgave door enig ander orgaan of enige andere organisatie, mits daardoor geen andere, in de toepasselijke wetgeving of internationale instrumenten erkende overheersende belangen, onder meer inzake beveiliging, in het gedrang worden gebracht.
3. De lidstaten zorgen ervoor dat de bevoegde regelgevende autoriteit de juridische bevoegdheden krijgt om haar verplichtingen in verband met het in artikel 4, lid 1, omschreven nationale kader te vervullen. Met dit doel voor ogen zorgen de lidstaten ervoor dat het nationale kader de bevoegde regelgevende autoriteiten met de volgende voornaamste regelgevingstaken belast:
- a) nationale voorschriften voor de nucleaire veiligheid voorstellen, omschrijven of deelnemen aan de omschrijving ervan;
 - b) eisen dat de vergunninghouder de nationale voorschriften voor de nucleaire veiligheid en het bepaalde in de relevante vergunning in acht neemt en daarvan het bewijs levert;
 - c) deze naleving verifiëren door middel van op de regelgeving stoelende evaluaties en inspecties;
 - d) doeltreffende en evenredige handhavingsmaatregelen voorstellen of uitvoeren.”.
- 7) De artikelen 6, 7 en 8 komen als volgt te luiden:

„Artikel 6

Vergunninghouders

De lidstaten zorgen ervoor dat met het ingestelde nationale kader wordt vereist dat:

- a) de hoofdvantwoordelijkheid voor de nucleaire veiligheid van een kerninstallatie bij de vergunninghouder berust. Die verantwoordelijkheid kan niet worden overgedragen en omvat mede de verantwoordelijkheid voor de activiteiten van aannemers en onderaannemers waarvan de activiteiten van invloed kunnen zijn op de nucleaire veiligheid van een kerninstallatie;
- b) wanneer een vergunning wordt aangevraagd, de aanvrager de nucleaire veiligheid moet aantonen. De reikwijdte en het niveau van detail moeten evenredig zijn met de potentiële omvang en aard van het gestelde risico voor de kerninstallatie en de vestigingsplaats ervan;
- c) vergunninghouders op systematische en verifieerbare wijze de nucleaire veiligheid van hun kerninstallaties regelmatig beoordelen, onderzoeken en, zoveel als redelijkerwijs mogelijk is, continu verbeteren. Tijdens de in lid 3 bedoelde beoordelingen wordt ook nagegaan of er maatregelen zijn genomen ter voorkoming van ongevallen en de verdere beperking van de gevolgen ervan, inclusief de verificatie van de toepassing van bepalingen met het oog op verdediging in de diepte;
- d) vergunninghouders beheerssystemen met gepaste voorrang voor nucleaire veiligheid instellen en uitvoeren;
- e) vergunninghouders voorzien in passende locatiegebonden procedures en regelingen voor noodsituaties, waaronder richtsnoeren of vergelijkbare regelingen voor het beheer van ernstige ongevallen, opdat doeltreffend op ongevallen kan worden gereageerd om de gevolgen ervan te voorkomen of te beperken. Deze procedures dienen met name:
 - i) te stroken met andere operationele procedures en moeten regelmatig worden geoefend om hun praktische uitvoerbaarheid te controleren;
 - ii) betrekking te hebben op ongevallen, met inbegrip van ernstige ongevallen, die zich zouden kunnen voordoen in alle operationele modi, en op ongevallen, met inbegrip van ernstige ongevallen, waarbij verscheidene eenheden tegelijkertijd betrokken zijn of die van invloed zijn op verscheidene eenheden tegelijkertijd;
 - iii) regelingen te omvatten voor het ontvangen van externe bijstand;
 - iv) periodiek te worden getoetst en regelmatig te worden geactualiseerd, rekening houdend met de ervaringen van oefeningen en de lessen die uit ongevallen zijn geleerd;
- f) vergunninghouders zorgen voor personele en financiële middelen, met toereikende kwalificaties en vaardigheden om te kunnen voldoen aan de verplichtingen inzake de nucleaire veiligheid van een kerninstallatie. Vergunninghouders zorgen er ook voor dat de aannemers en onderaannemers die onder hun verantwoordelijkheid vallen en waarvan de activiteiten van invloed kunnen zijn op de nucleaire veiligheid van een kerninstallatie, over de nodige personele middelen met de vereiste kwalificaties en vaardigheden beschikken om aan hun verplichtingen te voldoen.

*Artikel 7***Deskundigheid en bekwaamheid inzake nucleaire veiligheid**

De lidstaten zorgen ervoor dat overeenkomstig het nationale kader van alle partijen wordt geëist dat zij voorzien in regelingen voor opleiding en training van hun personeelsleden die verantwoordelijk zijn voor de nucleaire veiligheid van kerninstallaties, teneinde een deskundigheid en bekwaamheid op het gebied van nucleaire veiligheid en een locatiegebonden paraatheid te verwerven, in stand te houden en verder te ontwikkelen.

*Artikel 8***Transparantie**

1. De lidstaten zorgen ervoor dat de nodige informatie met betrekking tot de nucleaire veiligheid van kerninstallaties en de regulering ervan beschikbaar wordt gesteld voor de werkers en het publiek, met speciale aandacht voor de lokale autoriteiten, bevolking en belanghebbende partijen in de nabijheid van een nucleaire installatie. Deze verplichting houdt in dat de bevoegde regelgevende autoriteit en de vergunninghouders, elk binnen hun verantwoordelijkheidsgebied, in het kader van hun voorlichtingsbeleid:

- a) aan de werkers en het publiek informatie verstrekken over de normale bedrijfsomstandigheden van kerninstallaties, en
- b) in het geval van een incident of ongeval meteen informatie verstrekken aan de werkers en het publiek, alsook aan de bevoegde regelgevende autoriteiten van andere lidstaten in de nabijheid van een kerninstallatie.

2. De informatie wordt aan het publiek beschikbaar gesteld overeenkomstig de vigerende wetgeving en de internationale instrumenten, mits hiermee geen andere, in de toepasselijke wetgeving en de internationale instrumenten erkende en overheersende belangen, onder meer inzake beveiliging, in het gedrang worden gebracht.

3. Onverminderd artikel 5, lid 2, zorgen de lidstaten ervoor dat de bevoegde regelgevende autoriteit, indien nodig, een samenwerking op het gebied van de nucleaire veiligheid van kerninstallaties aangaat met de bevoegde regelgevende autoriteiten van andere lidstaten in de nabijheid van een kerninstallatie, onder meer door het uitwisselen en/of delen van informatie.

4. De lidstaten zorgen ervoor dat het publiek de nodige kansen krijgt om daadwerkelijk deel te nemen aan het besluitvormingsproces inzake vergunningen voor kerninstallaties, in overeenstemming met de toepasselijke wetgeving en met hun internationale verplichtingen.”.

- 8) De volgende afdeling 2 wordt ingevoegd na artikel 8:

„AFDELING 2

Specifieke verplichtingen*Artikel 8 bis***Nucleaire-veiligheidsdoelstelling voor kerninstallaties**

1. De lidstaten zorgen ervoor dat overeenkomstig het nationale kader voor nucleaire veiligheid wordt geëist dat bij het ontwerp, de keuze van de vestigingsplaats, de bouw, de inbedrijfstelling, de bedrijfsvoering en de buitenbedrijfstelling van kerninstallaties de doelstelling voor ogen wordt gehouden dat ongevallen worden voorkomen of, indien een ongeval zich voordoet, de gevolgen van dat ongeval worden beperkt en wordt vermeden dat:

- a) zich vroegtijdige radioactieve lozingen voordoen die noodmaatregelen buiten de locatie noodzakelijk zouden maken, maar waarvoor onvoldoende tijd rest om die ten uitvoer te leggen;
- b) zich grote lozingen voordoen die beschermingsmaatregelen vergen die niet beperkt kunnen worden in tijd of ruimte.

2. De lidstaten zorgen ervoor dat overeenkomstig hun nationale kader wordt geëist dat de in lid 1 bedoelde doelstelling:

- a) van toepassing is op kerninstallaties waarvoor voor de eerste keer na 14 augustus 2014 een bouwvergunning is verleend;
- b) als referentie wordt gehanteerd wat betreft het tijdig implementeren van redelijkerwijs haalbare maatregelen ter verbetering van de veiligheid van bestaande kerninstallaties, onder andere in het kader van de periodieke veiligheidsevaluatie als omschreven in artikel 8 quater, onder b).

*Artikel 8 ter***Tenuitvoerlegging van de nucleaire-veiligheidsdoelstelling voor kerninstallaties**

1. Om de in artikel 8 bis uiteengezette nucleaire-veiligheidsdoelstelling te verwezenlijken, zorgen de lidstaten ervoor dat overeenkomstig hun nationale kader wordt geëist dat, in het geval van verdediging in de diepte, deze verdediging wordt toegepast om ervoor te zorgen dat:

- a) de impact van extreme externe natuurrampen en onopzettelijk door de mens veroorzaakte gevaren tot een minimum wordt beperkt;
- b) abnormale werking en defecten worden voorkomen;
- c) abnormale werking wordt beheerst en defecten worden gedetecteerd;
- d) ongevallen in de ontwerpbasis worden beheerst;
- e) ernstige omstandigheden worden beheerst, en tevens wordt voorkomen dat ongevallen escaleren en de gevolgen van ernstige ongevallen worden beperkt;
- f) de organisatorische structuren, bedoeld in artikel 8 quinquies, lid 1, ingesteld zijn.

2. Om de in artikel 8 bis uiteengezette nucleaireveiligheidsdoelstelling te verwezenlijken, zorgen de lidstaten ervoor dat overeenkomstig het nationale kader van de bevoegde regelgevende autoriteit en de vergunninghouder wordt geëist dat zij maatregelen nemen om een effectieve nucleaireveiligheidscultuur te bevorderen en te versterken. Deze maatregelen omvatten met name:

- a) beheerssystemen met gepaste voorrang voor nucleaire veiligheid, die, op alle personeels- en managementniveaus, een kritische attitude bevorderen jegens de geleverde prestaties afgemeten aan de toepasselijke veiligheidsbeginselen en -praktijken en een tijdige rapportering over veiligheidskwesties, zulks in overeenstemming met artikel 6, onder d);
- b) regelingen van de vergunninghouder om operationele ervaringen die significant zijn voor de interne en externe veiligheid te registreren, evalueren en documenteren;
- c) de verplichting voor de vergunninghouder om voorvallen met mogelijke gevolgen voor de nucleaire veiligheid te melden aan de bevoegde regelgevende autoriteiten; en,
- d) regelingen voor opleiding en training, in overeenstemming met artikel 7.

*Artikel 8 quater***Eerste beoordeling en periodieke veiligheidsevaluaties**

De lidstaten zorgen ervoor dat overeenkomstig het nationale kader wordt geëist dat:

- a) de toekenning van een vergunning voor de bouw van een kerninstallatie, of de exploitatie van een kerninstallatie, wordt gebaseerd op een passende locatie- en installatiespecifieke beoordeling, waarbij onder meer de nucleaire veiligheid wordt aangetoond met betrekking tot de nationale voorschriften inzake nucleaire veiligheid, op basis van de doelstelling van artikel 8 bis van deze richtlijn;
- b) de vergunninghouder, onder regulerend toezicht van de bevoegde regelgevende autoriteit, systematisch en regelmatig, en ten minste om de tien jaar, de veiligheid van de kerninstallatie opnieuw beoordeelt als bepaald in artikel 6, onder c). Die nieuwe veiligheidsbeoordeling heeft tot doel, te waarborgen dat aan de huidige ontwerp-basis wordt voldaan en nieuwe veiligheidsverbeteringen aan het licht te brengen, waarbij rekening wordt gehouden met de veroudering, operationele ervaring, de meest recente onderzoeksresultaten en ontwikkelingen in internationale normen, tegen de achtergrond van de doelstelling van artikel 8 bis.

*Artikel 8 quinquies***Locatiegebonden paraatheid voor en respons op ongevallen**

1. Onverminderd de bepalingen van Richtlijn 2013/59/Euratom zorgen de lidstaten ervoor dat de organisatorische structuur van het nationale kader voor locatiegebonden paraatheid voor en respons op noodsituaties wordt ingesteld met een duidelijke toewijzing van verantwoordelijkheden en coördinatie tussen de vergunninghouder, en de bevoegde autoriteiten en organisaties, rekening houdend met alle fasen van een noodsituatie.

2. De lidstaten zorgen ervoor dat er samenhang en continuïteit is tussen regelingen voor locatiegebonden paraatheid voor en respons op noodsituaties zoals voorgeschreven door het nationale kader enerzijds, en andere regelingen voor paraatheid voor en respons op noodsituaties die zijn voorgeschreven krachtens Richtlijn 2013/59/Euratom.”.

- 9) Het volgende hoofdstuk wordt ingevoegd na artikel 8 quinquies:

„HOOFDSTUK 2 bis

COLLEGIALE TOETSINGEN EN RICHTSNOEREN

Artikel 8 sexies

Collegiale toetsingen

1. De lidstaten organiseren ten minste eenmaal in de tien jaar periodieke zelfevaluaties van hun nationale kader en de bevoegde regelgevende autoriteit, en verzoeken om een internationale toetsing door vakgenoten („collegiale toetsing” of „peer review”) van relevante segmenten van hun nationale kader en de bevoegde regelgevende autoriteiten teneinde de nucleaire veiligheid continu te verbeteren. De resultaten van deze collegiale toetsing worden aan de lidstaten en de Commissie bekendgemaakt wanneer zij beschikbaar zijn.

2. De lidstaten zorgen ervoor dat op een gecoördineerde wijze:

- a) een nationale evaluatie wordt verricht, gebaseerd op een specifiek thema in verband met de nucleaire veiligheid van de betrokken kerninstallaties op hun grondgebied;
- b) alle andere lidstaten en de Commissie als waarnemer wordt verzocht de onder a) bedoelde nationale evaluatie collegiaal te toetsen;
- c) passende maatregelen worden genomen om de resultaten van de collegiale toetsing op te volgen;
- d) relevante verslagen over bovengenoemd proces en de belangrijkste resultaten ervan, wanneer deze beschikbaar zijn, worden bekendgemaakt.

3. De lidstaten zorgen ervoor dat het nodige wordt gedaan opdat de eerste thematische collegiale toetsing in 2017 van start kan gaan, en daarop volgende thematische collegiale toetsingen nadien ten minste om de zes jaar plaatsvinden.

4. In het geval van een ongeval dat leidt tot situaties die noodmaatregelen buiten de locatie of maatregelen ter bescherming van het publiek noodzakelijk maken, zorgt de betrokken lidstaat ervoor dat onverwijld om een internationale collegiale toetsing wordt verzocht.”.

- 10) Artikel 9 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt vervangen door:

„1. De lidstaten brengen verslag uit aan de Commissie over de uitvoering van deze richtlijn voor de eerste maal uiterlijk op 22 juli 2014, en vervolgens uiterlijk op 22 juli 2020.”;

b) lid 3 wordt geschrapt.

- 11) In Artikel 10 wordt het volgende lid 1 bis ingevoegd na lid 1:

„1 bis. De verplichting tot omzetting en tenuitvoerlegging van de artikelen 6, 8 bis, 8 ter, 8 quater en 8 quinquies geldt niet voor lidstaten zonder kerninstallaties, tenzij die landen besluiten enige activiteit met betrekking tot kerninstallaties te ontwikkelen waarvoor een vergunning onder hun jurisdictie moet worden verleend.”.

Artikel 2

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 15 augustus 2017 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie onverwijld in kennis van de tekst van deze bepalingen.

Zij delen de Commissie die bepalingen onverwijld mede. Wanneer de lidstaten die bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor de verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de voornaamste bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen, alsmede van elke latere wijziging van die bepalingen.

Artikel 3

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 8 juli 2014.

Voor de Raad

De voorzitter

P. C. PADOAN

BESLUITEN

BESLUIT 2014/496/GBVB VAN DE RAAD

van 22 juli 2014

over aspecten van de stationering, de exploitatie en het gebruik van het Europese wereldwijde satellietnavigatiesysteem, die betrekking hebben op de veiligheid van de Europese Unie, en tot intrekking van Gemeenschappelijk Optreden 2004/552/GBVB

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de Europese Unie, en met name artikel 28,

Gezien het voorstel van de hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Gelet op met name de strategische dimensie, de regionale en mondiale dekking en het meervoudige gebruik, is het Europese wereldwijde satellietnavigatiesysteem („GNSS”) gevoelige infrastructuur waarvan de stationering en het gebruik een weerslag kunnen hebben op de veiligheid van de Europese Unie en haar lidstaten.
- (2) Indien de internationale situatie noopt tot een operationeel optreden van de Unie en de exploitatie van het GNSS de veiligheid van de Europese Unie of haar lidstaten kan schaden, of indien de exploitatie van het systeem wordt bedreigd, dient de Raad te beslissen welke maatregelen er moeten worden genomen.
- (3) Om die reden heeft de Raad op 12 juli 2004 Gemeenschappelijk Optreden 2004/552/GBVB ⁽¹⁾ vastgesteld.
- (4) Als gevolg van de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon dienen de taken en verantwoordelijkheden die voorheen bij de secretaris-generaal van de Raad/hoge vertegenwoordiger berustten, thans te worden uitgeoefend door de hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid („HV”).
- (5) Door de voortschrijdende ontwikkeling, de beginfase van de stationering en de naderende ingebruikname van het uit hoofde van het Galileo-programma opgezette systeem, dient de procedure waarin Gemeenschappelijk Optreden 2004/552/GBVB voorziet, te worden aangepast.
- (6) De informatie en expertise met betrekking tot de vraag of een gebeurtenis in verband met het systeem een bedreiging voor de Unie, de lidstaten of het GNSS zelf vormt, kan door het Europese Agentschap voor het wereldwijde satellietnavigatiesysteem („GSA”), de lidstaten en de Commissie aan de Raad en de HV worden verstrekt. Ook derde landen mogen dergelijke informatie verstrekken.
- (7) De respectieve taken van de Raad, de HV, het GSA, als exploitant van het Galileo-centrum voor de beveiligingscontrole („GSMC”) en de lidstaten moeten worden verduidelijkt binnen de keten van operationele verantwoordelijkheden die moet worden gevolgd na een bedreiging van de Unie, de lidstaten of het GNSS.
- (8) In dit verband zijn de basisreferenties voor dreigingen opgenomen in de Systeemgebonden Specificatie van Beveiligingseisen („SSRS”) waarin de belangrijkste generieke dreigingen zijn vervat die door het GNSS als geheel moeten worden behandeld, en in het Systeembeveiligingsplan („SSP”) waarin het veiligheidsrisicoregister is vervat dat tijdens het veiligheidsaccreditatieproces is opgesteld. Deze zullen dienen als referenties voor het vaststellen van dreigingen die specifiek onder dit besluit vallen en voor het voltooien van de operationele procedures ter uitvoering van dit besluit.

⁽¹⁾ Gemeenschappelijk Optreden 2004/552/GBVB van 12 juli 2004 ten aanzien van aspecten van de exploitatie van het Europees systeem voor radionavigatie per satelliet die betrekking hebben op de veiligheid van de Europese Unie (PB L 246 van 20.7.2004, blz. 30).

- (9) In dringende gevallen moeten er binnen enkele uren nadat de informatie over de dreiging is ontvangen, beslissingen kunnen worden genomen.
- (10) Indien de omstandigheden niet toelaten dat de Raad een besluit kan nemen teneinde een dreiging af te wenden of ernstige schade aan de wezenlijke belangen van de Unie of een of meer lidstaten te beperken, moet de HV worden gemachtigd de nodige voorlopige maatregelen te treffen.
- (11) Het beheer van de Europese GNSS-systemen is gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 683/2008 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾ en Verordening (EU) nr. 1285/2013 van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾. Met name artikel 14 van Verordening (EU) nr. 1285/2013 bepaalt dat het GSA de werking van het GSMC verzekert.
- (12) Bij Verordening (EU) nr. 512/2014 van het Europees Parlement en de Raad ⁽³⁾ wordt aan de uitvoerend directeur van het GSA de verantwoordelijkheid toegekend ervoor te zorgen dat het GSA, als exploitant van het GSMC, gehoor kan geven aan instructies uit hoofde van Gemeenschappelijk Optreden 2004/552/GBVB, zoals vervangen door dit besluit. Voorts worden bij Besluit nr. 1104/2011/EU van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁴⁾ de voorwaarden vastgesteld waaronder de lidstaten, de Raad, de Commissie, de Europese Dienst voor extern optreden, de agentschappen van de Unie, derde staten en internationale organisaties toegang kunnen hebben tot de publiek gereguleerde dienst („PRS”) die wordt aangeboden door het wereldwijde satellietnavigatiesysteem dat is ingevoerd door het Galileo-programma, en wordt de rol van het GSMC bij de uitvoering van dit besluit met betrekking tot de PRS gedefinieerd. Met name artikel 6 van Besluit nr. 1104/2011/EU definieert het GSMC als de operationele interface tussen de voor de PRS verantwoordelijke autoriteiten, de Raad en de HV en de controlecentra,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

In dit besluit worden de verantwoordelijkheden vastgesteld die door de Raad en de HV dienen te worden uitgeoefend om een bedreiging van de veiligheid van de Unie of van een of meer lidstaten af te wenden of om ernstige schade voor de essentiële belangen van de Unie of van een of meer lidstaten te beperken, wanneer die bedreiging of schade voortvloeit uit de stationering, de exploitatie of het gebruik van het Europese wereldwijde satellietnavigatiesysteem, in het bijzonder als gevolg van een internationale situatie die vereist dat de Unie actie onderneemt of ingeval de exploitatie van het systeem zelf of zijn diensten wordt bedreigd.

Artikel 2

Indien een dergelijke dreiging zich voordoet, stellen de lidstaten, de Commissie of het GSA, onmiddellijk de Raad en de HV in kennis van alle elementen waarover zij beschikken en die zij van belang achten.

Artikel 3

1. De Raad neemt met eenparigheid van stemmen op voorstel van de HV een besluit over de instructies die aan het GSA moeten worden gegeven.
2. De GSA en de Commissie geven de Raad advies over de mogelijk ruimere gevolgen die voor het GNSS zouden kunnen voortvloeien uit de instructies die hij voornemens is uit te vaardigen.
3. Het Politiek en Veiligheidscomité (PVC) brengt bij de Raad advies uit over de voorgestelde instructies, zoals passend.

Artikel 4

1. Indien de situatie zo dringend is dat er onmiddellijk actie moet worden ondernomen voordat de Raad een besluit uit hoofde van artikel 3, lid 1 heeft genomen, is de HV gemachtigd de noodzakelijke voorlopige instructies aan het GSA uit te vaardigen. De HV mag de uitvoerend secretaris-generaal of een van diens rechtstreekse plaatsvervangers bij de Europese Dienst voor extern optreden („EDEO”) opdragen instructies aan het GSA uit te vaardigen. De HV stelt de Raad en de Commissie onverwijld in kennis van de krachtens dit artikel uitgevaardigde instructies.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 683/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 9 juli 2008 betreffende de voortzetting van de uitvoering van de Europese programma's voor navigatie per satelliet (Egnos en Galileo) (PB L 196 van 24.7.2008, blz. 1).

⁽²⁾ Verordening (EU) nr. 1285/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 betreffende de uitvoering en exploitatie van de Europese satellietnavigatiesystemen en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 876/2002 van de Raad en Verordening (EG) nr. 683/2008 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 347 van 20.12.2013, blz. 1).

⁽³⁾ Verordening (EU) nr. 512/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 912/2010 tot oprichting van het Europese GNSS-Agentschap (PB L 150 van 20.5.2014, blz. 72).

⁽⁴⁾ Besluit nr. 1104/2011/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2011 betreffende de voorwaarden voor toegang tot de overheidsdienst (publiek gereguleerde dienst) die wordt aangeboden door het wereldwijde satellietnavigatiesysteem dat is ingevoerd door het Galileo-programma (PB L 287 van 4.11.2011, blz. 1).

2. De Raad besluit zo snel mogelijk de voorlopige instructies van de HV te bevestigen, te wijzigen of in te trekken.
3. De HV evalueert voortdurend zijn voorlopige instructies, wijzigt deze waar nodig of trekt deze in wanneer een onmiddellijk optreden niet langer is vereist. De voorlopige instructies verstrijken in ieder geval vier weken nadat zij zijn uitgevaardigd, of uit hoofde van een besluit van de Raad overeenkomstig lid 2.

Artikel 5

Binnen zes maanden na vaststelling van dit besluit stelt de HV, met steun van deskundigen uit de lidstaten, de noodzakelijke eerste operationele procedures op voor de uitvoering van de bepalingen van dit besluit, en legt deze ter goedkeuring voor aan het Politiek en Veiligheidscomité. De volledige operationele procedures worden ter goedkeuring voorgelegd aan het PVC binnen een jaar na de aanneming van dit besluit. De operationele procedures worden door het PVC ten minste om de twee jaar opnieuw gezien en geactualiseerd.

Artikel 6

1. In overeenstemming met eerdere, door de Unie of de Unie en haar lidstaten gesloten internationale overeenkomsten, zoals de overeenkomsten waarbij overeenkomstig artikel 3, lid 5, van Besluit 1104/2011/EU toegang wordt verleend tot PRS, is de HV bevoegd om administratieve regelingen met derde landen te sluiten met betrekking tot samenwerking in het kader van dit besluit. De Raad moet deze regelingen unaniem goedkeuren.
2. Indien zulke regelingen toegang tot gerubriceerde informatie van de Unie vergen, zal de vrijgave of uitwisseling van gerubriceerde informatie worden goedgekeurd overeenkomstig de toepasselijke beveiligingsvoorschriften.

Artikel 7

De Raad evalueert en wijzigt, indien nodig, uiterlijk drie jaar na de datum van vaststelling van dit besluit of op verzoek van een lidstaat of naar aanleiding van uit hoofde van artikel 3 genomen maatregelen de in dit besluit vervatte regels en procedures.

Artikel 8

De lidstaten nemen, indien passend, de maatregelen die nodig zijn voor de uitvoering van dit besluit op hun respectieve verantwoordelijkheidsgebieden, in overeenstemming met onder meer artikel 28 van Verordening (EU) nr. 1285/2013. Daartoe wijzen zij contactpunten aan die moeten helpen bedreigingen operationeel te beheersen. Deze contactpunten kunnen natuurlijke personen of rechtspersonen zijn.

Artikel 9

Gemeenschappelijk Optreden 2004/552/GBVB wordt hierbij ingetrokken.

Artikel 10

Dit besluit treedt in werking op de dag waarop het wordt vastgesteld.

Gedaan te Brussel, 22 juli 2014.

Voor de Raad
De voorzitter
C. ASHTON

UITVOERINGSBESLUIT VAN DE COMMISSIE

van 23 juli 2014

betreffende maatregelen om het binnenbrengen en de verspreiding in de Unie van *Xylella fastidiosa* (Well et Raju) te voorkomen

(Kennisgeving geschied onder nummer C(2014) 5082)

(2014/497/EU)

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Richtlijn 2000/29/EG van de Raad van 8 mei 2000 betreffende de beschermende maatregelen tegen het binnenbrengen en de verspreiding in de Gemeenschap van voor planten en voor plantaardige producten schadelijke organismen ⁽¹⁾, en met name artikel 16, lid 3, vierde zin,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Commissie heeft Uitvoeringsbesluit 2014/87/EU ⁽²⁾ betreffende maatregelen ter preventie van de verspreiding in de Unie van *Xylella fastidiosa* (Well et Raju) (hierna „het nader omschreven organisme” genoemd) vastgesteld.
- (2) Sinds de vaststelling van dat besluit hebben de Italiaanse autoriteiten in de besmette gebieden en de daarom heen liggende gebieden onderzoeken verricht naar de aanwezigheid en de aard van het nader omschreven organisme. Die onderzoeken hebben voorlopige resultaten opgeleverd die volstaan om nauwkeurigere maatregelen te kunnen treffen.
- (3) De onderzoeken van de Italiaanse autoriteiten en het beschikbare technische en wetenschappelijke feitenmateriaal hebben bevestigd dat planten van *Catharanthus* G.Don, *Nerium* L., *Olea* L., *Prunus* L. en *Vinca* L. waardplanten van het nader omschreven organisme zijn. Blijkens het beschikbare feitenmateriaal kunnen ook planten van *Malva* L., *Portulaca* L., *Quercus* L. en *Sorghum* L. waardplanten van dat organisme zijn. Daarom moeten de maatregelen worden toegepast op voor opplant bestemde planten, met uitzondering van zaden, van *Catharanthus* G.Don, *Nerium* L., *Olea* L., *Prunus* L., *Vinca* L., *Malva* L., *Portulaca* L., *Quercus* L. en *Sorghum* L. (hierna „nader omschreven planten” genoemd).
- (4) Het is dienstig voorwaarden vast te stellen voor het binnenbrengen in de Unie van de nader omschreven planten uit derde landen waarvan bekend is dat het nader omschreven organisme er voorkomt. Er moeten specifieke voorschriften worden vastgesteld betreffende de registratie van, het toezicht op en de status van productielocaties, en betreffende inspecties, bemonstering, toetsing en vervoer van de nader omschreven planten, teneinde te waarborgen dat in de Unie binnengebrachte planten vrij zijn van het nader omschreven organisme.
- (5) Bij nader omschreven planten die ten minste gedurende een deel van hun leven in een afgebakend gebied zijn geteeld, of die door een dergelijk gebied zijn verplaatst, is de kans dat ze besmet zijn geraakt met het nader omschreven organisme groter dan bij andere planten. Op de verplaatsing ervan moeten daarom specifieke voorschriften van toepassing zijn. Die voorschriften moeten vergelijkbaar zijn met de voorschriften voor de nader omschreven planten die worden binnengebracht uit derde landen waarvan bekend is dat het nader omschreven organisme er voorkomt.
- (6) De lidstaten moeten jaarlijks onderzoeken of het nader omschreven organisme aanwezig is op hun grondgebied, om het binnenbrengen en de verspreiding ervan te voorkomen.
- (7) Om zo snel mogelijk maatregelen te kunnen nemen tegen de mogelijke aanwezigheid van het nader omschreven organisme, moet eenieder die kennis heeft van de aanwezigheid van dat organisme, de lidstaten hiervan op de hoogte stellen. Opdat de belanghebbenden passende maatregelen nemen, moeten de lidstaten de betrokken professionele marktdeelnemers bovendien informeren over de mogelijke aanwezigheid van het nader omschreven organisme op hun grondgebied en over de te nemen maatregelen.
- (8) Om het nader omschreven organisme uit te roeien en verspreiding ervan te voorkomen moeten de lidstaten afgebakende gebieden instellen en de noodzakelijke maatregelen nemen. Die afgebakende gebieden moeten een besmette zone en een bufferzone omvatten. De breedte van de bufferzone moet worden berekend op basis van het risico dat het nader omschreven organisme zich naar andere gebieden verspreidt.

⁽¹⁾ PB L 169 van 10.7.2000, blz. 1.

⁽²⁾ Uitvoeringsbesluit 2014/87/EU van de Commissie van 13 februari 2014 betreffende maatregelen ter preventie van de verspreiding in de Unie van *Xylella fastidiosa* (Well et Raju) (PB L 45 van 15.2.2014, blz. 29).

- (9) Wanneer de instelling van een afgebakend gebied niet noodzakelijk lijkt te zijn om het nader omschreven organisme uit te roeien, moet de betrokken lidstaat de mogelijkheid hebben om niet onmiddellijk een afgebakend gebied in te stellen. In dat geval moet de betrokken lidstaat het nader omschreven organisme uitroeien op de planten waarop het voor het eerst werd aangetroffen, en onderzoeken of ook andere planten zijn besmet.
- (10) Er moeten specifieke maatregelen worden getroffen om te waarborgen dat het nader omschreven organisme wordt uitgeroeid waar het werd aangetroffen.
- (11) Duidelijkheidshalve moet Uitvoeringsbesluit 2014/87/EU worden ingetrokken.
- (12) De in dit besluit opgenomen maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Plantenziektkundig Comité,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Definities

Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder:

- a) „nader omschreven planten”: alle voor opplant bestemde planten, met uitzondering van zaden, van *Catharanthus* G. Don, *Nerium* L., *Olea* L., *Prunus* L., *Vinca* L., *Malva* L., *Portulaca* L., *Quercus* L. en *Sorghum* L.;
- b) „nader omschreven organisme”: *Xylella fastidiosa* (Well et Raju).

Artikel 2

Binnenbrengen in de Unie van nader omschreven planten van oorsprong uit derde landen waarvan bekend is dat het nader omschreven organisme er voorkomt

Nader omschreven planten van oorsprong uit derde landen waarvan bekend is dat het nader omschreven organisme er voorkomt, mogen enkel in de Unie worden binnengebracht indien aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- a) zij voldoen aan de specifieke voorschriften van bijlage I, afdeling 1, met betrekking tot het binnenbrengen;
- b) bij het binnenbrengen in de Unie zijn zij door de verantwoordelijke officiële instantie geïnspecteerd op de aanwezigheid van het nader omschreven organisme, overeenkomstig bijlage I, afdeling 2;
- c) bij de inspectie overeenkomstig bijlage I, afdeling 2, zijn aanwezigheid noch symptomen van het nader omschreven organisme vastgesteld.

Artikel 3

Verplaatsing van nader omschreven planten binnen de Unie

Nader omschreven planten die gedurende ten minste een deel van hun leven zijn geteeld in een overeenkomstig artikel 7 ingesteld afgebakend gebied, of die door een dergelijk gebied zijn verplaatst, mogen slechts naar en binnen andere dan besmette zones worden verplaatst indien zij voldoen aan de voorwaarden van bijlage II.

Artikel 4

Onderzoeken met betrekking tot het nader omschreven organisme

- 1. De lidstaten onderzoeken jaarlijks of het nader omschreven organisme op hun grondgebied aanwezig is op de nader omschreven planten of op andere mogelijke waardplanten.

Deze onderzoeken worden uitgevoerd door de verantwoordelijke officiële instantie, of onder officieel toezicht van de verantwoordelijke officiële instantie. Zij bestaan uit een visueel onderzoek, en indien het vermoeden bestaat dat er sprake is van besmetting met het nader omschreven organisme, bemonstering en toetsing. De onderzoeken zijn gebaseerd op deugdelijke wetenschappelijke en technische beginselen en worden uitgevoerd op tijdstippen die passend zijn om het nader omschreven organisme op te kunnen sporen.

Bij het onderzoek wordt rekening gehouden met het beschikbaar wetenschappelijk en technisch feitenmateriaal, de biologie van het nader omschreven organisme en de vectoren ervan, het voorkomen en de biologie van de nader omschreven planten of planten die wellicht waardplanten van het nader omschreven organisme zijn, en alle andere passende informatie met betrekking tot de aanwezigheid van het nader omschreven organisme.

2. De lidstaten delen de Commissie en de andere lidstaten vóór 31 december van elk jaar de resultaten van hun onderzoeken mee.

Artikel 5

Informatie over het nader omschreven organisme

1. Wanneer een persoon de aanwezigheid van het nader omschreven organisme vaststelt of reden heeft om die aanwezigheid te vermoeden, stelt hij de verantwoordelijke officiële instantie hiervan onmiddellijk op de hoogte.

De verantwoordelijke officiële instantie registreert deze informatie onmiddellijk.

2. Zo nodig verzoekt de verantwoordelijke officiële instantie de in lid 1 genoemde persoon om haar alle andere informatie met betrekking tot de aanwezigheid van het nader omschreven organisme te verstrekken waarover hij beschikt.

Artikel 6

Bevestiging van de aanwezigheid

1. Wanneer de verantwoordelijke officiële instantie op basis van de in artikel 4, lid 1, genoemde onderzoeken of overeenkomstig artikel 5 op de hoogte is gesteld van de aanwezigheid of de vermoedelijke aanwezigheid van het nader omschreven organisme, neemt zij alle noodzakelijke maatregelen om die aanwezigheid te bevestigen.

2. Wanneer wordt bevestigd dat het nader omschreven organisme aanwezig is in een gebied waarin die aanwezigheid voordien onbekend was, stelt de betrokken lidstaat binnen vijf werkdagen na het tijdstip van bevestiging de Commissie en de andere lidstaten van die aanwezigheid in kennis.

Hetzelfde geldt wanneer officieel wordt bevestigd dat het nader omschreven organisme aanwezig is op een plant die voorheen niet bekend stond als een waardplant. Deze kennisgevingen worden schriftelijk ingediend.

3. De lidstaten zorgen ervoor dat professionele marktdeelnemers wier planten mogelijk besmet zijn met het nader omschreven organisme, onmiddellijk op de hoogte worden gebracht van de aanwezigheid van het nader omschreven organisme op het grondgebied van de lidstaat en worden voorgelicht over de desbetreffende risico's en de te nemen maatregelen.

Artikel 7

Afgebakende gebieden

1. Wanneer uit de resultaten van de in artikel 4, lid 1, genoemde onderzoeken blijkt dat het nader omschreven organisme aanwezig is, of wanneer een dergelijke aanwezigheid wordt bevestigd overeenkomstig artikel 6, lid 1, betekent de betrokken lidstaat onverwijld een gebied af, hierna „het afgebakende gebied” genoemd.

2. Het afgebakend gebied omvat de zone waarin het nader omschreven organisme werd aangetroffen, hierna „de besmette zone” genoemd. Die zone wordt vastgesteld overeenkomstig bijlage III, afdeling 1. Het afgebakende gebied omvat bovendien een zone rondom de besmette zone, hierna „de bufferzone” genoemd. Die zone wordt vastgesteld overeenkomstig bijlage III, afdeling 1.

3. De lidstaten nemen in de afgebakende gebieden de in bijlage III, afdeling 2, bedoelde maatregelen.

4. In afwijking van lid 1 kan de lidstaat besluiten niet onmiddellijk een afgebakend gebied in te stellen wanneer is voldaan aan elk van de volgende voorwaarden:

- a) er zijn bewijzen dat het nader omschreven organisme recent in het gebied is binnengebracht met de planten waarop het is aangetroffen;
- b) er is een aanwijzing dat deze planten besmet waren voordat zij in het betrokken gebied werden binnengebracht;
- c) in de nabijheid van deze planten zijn geen relevante vectoren aangetroffen, hetgeen erop wijst dat het nader omschreven organisme zich niet verder heeft verspreid.

In dat geval onderzoekt de lidstaat of er sprake is van besmetting van andere planten dan de planten waarop het organisme in eerste instantie was aangetroffen. Op basis van dat onderzoek bepaalt de lidstaat of het noodzakelijk is een afgebakend gebied in te stellen. De betrokken lidstaat deelt de Commissie en de andere lidstaten de conclusies van die onderzoeken mee en vermeldt daarbij de redenen waarom geen afgebakend gebied is ingesteld.

5. De lidstaten stellen termijnen vast voor de uitvoering van de in lid 3 bedoelde maatregelen en, in voorkomend geval, voor de uitvoering van het in lid 4 bedoelde onderzoek.

Artikel 8

Verslaglegging over de maatregelen

1. De lidstaten brengen binnen dertig dagen na de in artikel 6, lid 2, eerste alinea, bedoelde kennisgeving aan de Commissie en de andere lidstaten verslag uit over de maatregelen die zij overeenkomstig artikel 7, lid 3, hebben genomen of van plan zijn te nemen, alsmede over de in artikel 7, lid 5, bedoelde termijnen.

Het verslag omvat ook de volgende elementen:

- a) informatie over de ligging van het afgebakend gebied en een beschrijving van de eigenschappen ervan die relevant kunnen zijn voor de uitroeiing en het voorkomen van de verspreiding van het nader omschreven organisme;
- b) een kaart waarop de grenzen van het afgebakende gebied zijn aangegeven;
- c) informatie over de aanwezigheid van het nader omschreven organisme en van de vectoren ervan;
- d) de maatregelen ter naleving van de voorschriften inzake de verplaatsing van nader omschreven planten binnen de Unie overeenkomstig artikel 3.

Het verslag beschrijft het feitenmateriaal en de criteria waarop de maatregelen zijn gebaseerd.

2. De lidstaten leggen aan de Commissie en de andere lidstaten vóór 31 december van elk jaar een verslag voor met een geactualiseerde versie van de in lid 1 bedoelde informatie.

Artikel 9

Intrekking

Uitvoeringsbesluit 2014/87/EU wordt ingetrokken.

Artikel 10

Adressaten

Dit besluit is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 23 juli 2014.

Voor de Commissie
Tonio BORG
Lid van de Commissie

BIJLAGE I

VOORSCHRIFTEN VOOR HET BINNENBRENGEN VAN NADER OMSCHREVEN PLANTEN ALS BEDOELD IN ARTIKEL 2

AFDELING 1

Vermeldingen die moeten voorkomen op het certificaat als bedoeld in artikel 13, lid 1, ii), van Richtlijn 2000/29/EG

1. Nader omschreven planten van oorsprong uit derde landen, waarvan bekend is dat het nader omschreven organisme er voorkomt, mogen alleen in de Unie worden binnengebracht indien zij vergezeld gaan van een fyto-sanitair certificaat als bedoeld in artikel 13, lid 1, ii), van Richtlijn 2000/29/EG, dat voldoet aan de in punt 2 of punt 3 bedoelde voorwaarden.
2. In de rubriek „Aanvullende aangifte” van het fyto-sanitair certificaat komt de vermelding voor dat de planten permanent zijn geteeld op een productielocatie die is geregistreerd en wordt gecontroleerd door de nationale plantenziektkundige organisatie van het land van oorsprong en is gelegen in een gebied dat door die organisatie overeenkomstig de relevante internationale normen voor fyto-sanitaire maatregelen plaagorganismevrij is bevonden.

De naam van het plaagorganismevrije gebied wordt vermeld in de rubriek „Plaats van oorsprong”.

3. In de rubriek „Aanvullende aangifte” van het fyto-sanitair certificaat komen de volgende vermeldingen voor:
 - a) de nader omschreven planten zijn permanent geteeld op een productielocatie die voldoet aan de volgende voorwaarden:
 - i) de locatie is vrij bevonden van het nader omschreven organisme en van de vectoren ervan, overeenkomstig de relevante internationale normen voor fyto-sanitaire maatregelen;
 - ii) de locatie is geregistreerd en wordt gecontroleerd door de nationale plantenziektkundige organisatie van het land van oorsprong;
 - iii) de locatie wordt fysiek beschermd tegen het binnenbrengen van het nader omschreven organisme door de vectoren ervan;
 - iv) de locatie ondergaat adequate fyto-sanitaire behandelingen om haar vrij te houden van de vectoren van het nader omschreven organisme;
 - v) de locatie wordt onderworpen aan ten minste twee officiële inspecties per jaar die op passende tijdstippen worden uitgevoerd. Tijdens afgelopen inspecties zijn geen symptomen van het nader omschreven organisme, noch vectoren ervan aangetroffen of, indien verdachte symptomen werden waargenomen, is toetsing verricht en werd de afwezigheid van het genoemde organisme bevestigd;
 - b) in de onmiddellijke nabijheid van de productielocatie worden fyto-sanitaire behandelingen tegen de vectoren van het nader omschreven organisme toegepast;
 - c) de partijen van de nader omschreven planten zijn jaarlijks getoetst op basis van steekproeven, en asymptomatische aanwezigheid van het nader omschreven organisme werd uitgesloten;
 - d) de nader omschreven planten zijn vervoerd buiten het vliegseizoen van elk van de bekende vectoren van het nader omschreven organisme, of in gesloten recipiënten of verpakkingen, waardoor wordt gewaarborgd dat geen besmetting met het nader omschreven organisme of met een van de bekende vectoren ervan kan plaatsvinden;
 - e) onmiddellijk vóór uitvoer werden de partijen van de nader omschreven planten officieel visueel gekeurd, bemonsterd en getoetst aan de hand van een bemonsteringsschema dat de mogelijkheid biedt om met een betrouwbaarheid van 99 % te bevestigen dat de aanwezigheid van het nader omschreven organisme in die planten minder dan 1 % bedraagt, en dat specifiek is gericht op de planten die verdachte symptomen van dat organisme vertonen.
4. De punten 2 en 3 zijn van overeenkomstige toepassing op nader omschreven planten die zowel binnen als buiten een plaagorganismevrij gebied zijn geteeld.

AFDELING 2

Inspectie

De nader omschreven planten worden zorgvuldig geïnspecteerd door de verantwoordelijke officiële instantie op de plaats van binnenkomst of de plaats van bestemming overeenkomstig Richtlijn 2004/103/EG van de Commissies ⁽¹⁾. De inspectie bestaat uit een visuele keuring; indien het vermoeden bestaat dat het nader omschreven organisme aanwezig is, wordt elke partij van de nader omschreven planten bemonsterd en getoetst. De monsters zijn zodanig groot dat met een betrouwbaarheid van 99 % kan worden bevestigd dat de aanwezigheid van het nader omschreven organisme in die planten minder dan 1 % bedraagt.

⁽¹⁾ Richtlijn 2004/103/EG van de Commissie van 7 oktober 2004 betreffende de controles van de identiteit en de fytosanitaire controles van in deel B van bijlage V bij Richtlijn 2000/29/EG van de Raad opgenomen planten, plantaardige producten en andere materialen, die kunnen worden uitgevoerd op een andere plaats dan de plaats van binnenkomst in de Gemeenschap of op een dichtbijgelegen plaats en tot vaststelling van de eisen met betrekking tot deze controles (PB L 313 van 12.10.2004, blz. 16).

BIJLAGE II

VOORWAARDEN VOOR HET VERPLAATSEN VAN NADER OMSCHREVEN PLANTEN BINNEN DE UNIE ALS BEDOELD IN ARTIKEL 3

1. Nader omschreven planten die ten minste gedurende een deel van hun leven zijn geteeld in een afgebakend gebied mogen slechts naar en binnen andere gebieden dan besmette zones worden verplaatst indien zij vergezeld gaan van een overeenkomstig Richtlijn 92/105/EEG van de Commissie opgesteld en afgegeven plantenpaspoort ⁽¹⁾.
2. Nader omschreven planten die ten minste gedurende een deel van hun leven zijn geteeld in een afgebakend gebied mogen slechts naar en binnen andere gebieden dan besmette zones worden verplaatst indien zij gedurende de gehele periode die zij binnen het afgebakende gebied hebben doorgebracht, naast aan de in punt 1 genoemde voorschriften ook voldoen aan de volgende voorschriften:
 - a) de locatie waarop zij binnen het afgebakende gebied zijn geteeld, voldoet aan de volgende voorwaarden:
 - i) de productielocatie is vrij bevonden van het nader omschreven organisme;
 - ii) de locatie is geregistreerd overeenkomstig Richtlijn 92/90/EEG van de Commissie ⁽²⁾;
 - iii) de locatie wordt fysiek beschermd tegen het binnenbrengen van het nader omschreven organisme door de vectoren ervan;
 - iv) de locatie wordt onderworpen aan de geschikte fytosanitaire behandelingen om haar vrij te houden van de vectoren van het nader omschreven organisme;
 - v) de locatie wordt onderworpen aan ten minste twee officiële inspecties per jaar die op passende tijdstippen worden uitgevoerd. Tijdens afgelopen inspecties zijn geen symptomen van het nader omschreven organisme, noch vectoren ervan aangetroffen, of indien verdachte symptomen werden waargenomen, is toetsing verricht en werd de afwezigheid van het genoemde organisme bevestigd;
 - b) jaarlijks zijn representatieve monsters van elke soort van de nader omschreven planten afkomstig van elke productielocatie getoetst, en asymptomatische aanwezigheid van het nader omschreven organisme werd uitgesloten;
 - c) in de onmiddellijke nabijheid van de productielocatie worden fytosanitaire behandelingen tegen de vectoren van het nader omschreven organisme toegepast.
3. Nader omschreven planten die door of binnen afgebakende gebieden worden verplaatst, worden vervoerd buiten het vliegseizoen van elk van de bekende vectoren van het nader omschreven organisme of in gesloten recipiënten of verpakkingen, waardoor wordt gewaarborgd dat geen besmetting met het nader omschreven organisme of met een van de bekende vectoren ervan kan plaatsvinden.

⁽¹⁾ Richtlijn 92/105/EEG van de Commissie van 3 december 1992 tot een zekere mate van standaardisering van plantenpaspoorten voor het verkeer van bepaalde planten, plantaardige produkten en andere materialen in de Gemeenschap, en tot vaststelling van nadere regels voor de afgifte van deze paspoorten en van de voorwaarden en nadere regels voor de vervanging ervan (PB L 4 van 8.1.1993, blz. 22).

⁽²⁾ Richtlijn 92/90/EEG van de Commissie van 3 november 1992 tot vaststelling van de verplichtingen van producenten en importeurs van planten, plantaardige produkten en andere materialen, en van nadere bepalingen inzake registratie (PB L 344 van 26.11.1992, blz. 38).

BIJLAGE III

INSTELLING VAN AFGEBAKENDE GEBIEDEN EN MAATREGELEN OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 7

AFDELING 1

Instelling van afgebakende gebieden

1. De besmette zone omvat alle planten waarvan bekend is dat zij besmet zijn met het nader omschreven organisme, alle planten die symptomen vertonen die wijzen op een mogelijke besmetting met dat organisme, en alle andere planten die met dat organisme besmet kunnen zijn wegens de onmiddellijke nabijheid van besmette planten of een met besmette planten gemeenschappelijke bron van productie — voor zover deze bron bekend is — of van met besmette planten geteelde planten.

2. De bufferzone is ten minste 2 000 m breed.

De breedte van de bufferzone kan worden teruggebracht tot minimaal 1 000 m indien aan elk van de volgende voorwaarden is voldaan:

- a) de besmette planten zijn verwijderd, samen met alle planten die symptomen vertonen die kunnen wijzen op besmetting met het nader omschreven organisme en alle planten waarvan is vastgesteld dat de kans op besmetting groot is. De verwijdering gebeurt zodanig dat geen materiaal van de verwijderde plant achterblijft;
 - b) er is een onderzoek ter afgrenzing van het gebied uitgevoerd, waarbij ook toetsing is verricht aan de hand van een bemonsteringsschema dat de mogelijkheid biedt om met een betrouwbaarheid van 99 % te bevestigen dat de aanwezigheid van het nader omschreven organisme in planten die zich minder dan 2 000 m van de grens van de besmette zone bevinden, minder dan 0,1 % bedraagt.
3. De nauwkeurige afgrenzing van de zones wordt gebaseerd op deugdelijke wetenschappelijke principes, de biologie van het nader omschreven organisme en de vectoren ervan, de mate van besmetting, de aanwezigheid van vectoren en de distributie van mogelijke waardplanten in het betrokken gebied.
4. Indien de aanwezigheid van het nader omschreven organisme buiten de besmette zone wordt bevestigd, wordt de afgrenzing van de besmette zone en de bufferzone herzien en dienovereenkomstig veranderd.
5. Wanneer het nader omschreven organisme blijkens de in artikel 4, lid 1, bedoelde onderzoeken en de in deze bijlage, afdeling 2, punt h), bedoelde controle, gedurende een periode van vijf jaar niet is aangetroffen in een afgebakend gebied, kan deze afgrenzing worden opgeheven.

AFDELING 2

Maatregelen die moeten worden genomen in afgebakende gebieden

De betrokken lidstaat neemt in een afgebakend gebied de volgende maatregelen om het nader omschreven organisme uit te roeien:

- a) hij verwijdert zo spoedig mogelijk alle met het nader omschreven organisme besmette planten, evenals alle planten die symptomen vertonen die kunnen wijzen op besmetting met dat organisme en alle planten waarvan is vastgesteld dat de kans op besmetting groot is. De verwijdering gebeurt zodanig dat geen materiaal van de verwijderde plant achterblijft en dat alle noodzakelijke voorzorgsmaatregelen worden genomen om te voorkomen dat het nader omschreven organisme zich tijdens en na de verwijdering verspreidt;
- b) hij draagt zorg voor het bemonsteren en toetsen van de nader omschreven planten, van planten van hetzelfde geslacht als de besmette planten, evenals van alle andere planten die symptomen van het nader omschreven organisme vertonen binnen een straal van 200 m rond de besmette planten, waarbij gebruik wordt gemaakt van een bemonsteringsschema dat de mogelijkheid biedt met een betrouwbaarheid van 99 % te bevestigen dat de aanwezigheid van het nader omschreven organisme in die planten minder dan 0,1 % bedraagt;
- c) hij vernietigt *ter plaatse* of op een dichtbijgelegen locatie binnen het afgebakend gebied die daartoe is aangewezen, alle planten, delen van planten of hout die tot de verspreiding van het nader omschreven organisme kunnen bijdragen; De vernietiging gebeurt zodanig dat verspreiding van het nader omschreven organisme wordt voorkomen;
- d) hij vernietigt *ter plaatse* of op een dichtbijgelegen locatie al het snoeimateriaal dat afkomstig is van nader omschreven planten en van planten van hetzelfde geslacht als de besmette planten. De vernietiging gebeurt zodanig dat verspreiding van het nader omschreven organisme door zijn vector wordt voorkomen;

- e) hij past passende fytosanitaire behandelingen toe op de nader omschreven planten en op de planten die kunnen fungeren als waardplanten voor de vectoren van het nader omschreven organisme, om verspreiding van het nader omschreven organisme door die vectoren te voorkomen;
- f) hij traceert de oorsprong van de besmetting en nader omschreven planten die verband houden met het betrokken besmettingsgeval en die mogelijkwjs vóór de instelling van het afgebakende gebied zijn verplaatst. De bevoegde autoriteiten van het gebied van bestemming van die planten worden op de hoogte gesteld van alle details met betrekking tot dergelijke verplaatsingen, opdat zij de planten kunnen onderzoeken en waar nodig geschikte maatregelen kunnen treffen;
- g) hij verbiedt het aanplanten van de nader omschreven planten en van planten van hetzelfde geslacht als de besmette planten op niet vectorbestendige locaties;
- h) hij verricht intensieve controle op de aanwezigheid van het nader omschreven organisme door middel van ten minste jaarlijkse inspecties op passende tijdstippen die specifiek gericht zijn op de bufferzone en op de nader omschreven planten en de planten van hetzelfde geslacht als de besmette planten, en voert daarbij ook toetsing uit, in het bijzonder op symptomatische planten. Het aantal monsters wordt vermeld in het in artikel 8 bedoelde verslag;
- i) hij licht het publiek voor over de door het nader omschreven organisme gevormde bedreiging en over de maatregelen ter voorkoming van het binnenbrengen en het verspreiden van dat organisme in de Unie, inclusief over de voorwaarden voor de verplaatsing van nader omschreven planten uit het overeenkomstig artikel 7 ingestelde afgebakende gebied;
- j) hij neemt zo nodig specifieke maatregelen om het hoofd te bieden aan bijzonderheden of complicaties die redelijkerwijs kunnen worden verwacht de uitroeiing onmogelijk te maken, te bemoeilijken of te vertragen, en met name maatregelen met betrekking tot toegankelijkheid en een adequate uitroeiing van alle planten die besmet zijn of waarvan wordt vermoed dat zij besmet zijn, ongeacht de locatie of het openbaar of particulier bezit ervan, en ongeacht de daarvoor verantwoordelijke persoon of instantie;
- k) hij neemt elke andere maatregel die kan bijdragen tot het uitroeien van het nader omschreven organisme, rekening houdend met ISPM nr. 9 ⁽¹⁾, en volgt een geïntegreerde aanpak overeenkomstig de in ISPM nr. 14 ⁽²⁾ uiteengezette beginselen.

⁽¹⁾ Guidelines for pest eradication programmes — Reference Standard ISPM No 9 by the Secretariat of the International Plant Protection Convention, Rome. Gepubliceerd op 15 december 2011.

⁽²⁾ The use of integrated measures in a systems approach for pest risk management — Reference Standard ISPM No 14 by the Secretariat of the International Plant Protection Convention, Rome. Gepubliceerd op 8 januari 2014.

RECTIFICATIES

Rectificatie van Besluit nr. 2 van het Gemengd Comité van de regionale conventie betreffende de pan-Euro-mediterrane preferentiële oorsprongsregels van 21 mei 2014 inzake het verzoek van de Republiek Moldavië om partij te worden bij de regionale conventie betreffende de pan-Euro-mediterrane preferentiële oorsprongsregels

(Publicatieblad van de Europese Unie L 217 van 23 juli 2014)

Bladzijde 88, voetnoot 2:

in plaats van: „⁽²⁾”,

te lezen: „^(*)”.

Rectificatie van Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (Solvabiliteit II) (herschikking)

(Publicatieblad van de Europese Unie L 335 van 17 december 2009)

Bladzijde 132, bijlage VII, concordantietabel, kolom „Deze richtlijn”, voorlaatste rij:

in plaats van: „—”,

te lezen: „Artikel 13, lid 27”.

Bladzijde 133, kolom „Deze richtlijn”, tiende en elfde rij:

in plaats van: „Artikel 18, onder g)

Artikel 18, onder h)”,

te lezen: „Artikel 18, lid 1, onder g)

Artikel 18, lid 1, onder h)”.

Bladzijde 136, kolom „Richtlijn 2002/83/EG”, laatste rij:

in plaats van: „Artikel 13, lid 3, eerste en tweede alinea, onder a) en b)”,

te lezen: „Artikel 13, lid 3, eerste alinea en tweede alinea, onder a) en b)”.

Bladzijde 148, bijlage VII, concordantietabel, kolom „Deze richtlijn”, vierde rij:

in plaats van: „Artikel 210, lid 1, onder f)”,

te lezen: „Artikel 212, lid 1, onder f)”.

Bladzijde 148, bijlage VII, concordantietabel, kolom „Deze richtlijn”, vijfde rij:

in plaats van: „Artikel 210, lid 1, onder g)”,

te lezen: „Artikel 212, lid 1, onder g)”.

Bladzijde 152, kolom „Richtlijn 2002/83/EG”, achtste rij:

in plaats van: „Artikel 19, lid 1, tweede alinea, tweede streepje”,

te lezen: „Artikel 19, lid 1, eerste alinea, tweede streepje”.

ISSN 1977-0758 (elektronische uitgave)
ISSN 1725-2598 (papieren uitgave)

Bureau voor publicaties van de Europese Unie
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

NL